

REVISTĂ DE MISIUNE CREȘTINĂ

EDIȚIA #039 ▪ DECEMBRIE 2017

GENESIS

CRĂCIUNUL ANILOR DE DEMULT ȘI AL ZILELOR DE AZI

COBORÂREA ÎN IESLE

PAGINA 08

SEMNIFICAȚIA CRĂCIUNULUI

PAGINA 22

CREȘTINI FĂRĂ BISERICĂ

PAGINA 32

CE LIPSEȘTE
BISERICII
ROMÂNEȘTI DIN
SECOLUL AL XXI-LEA

PENTRU A FI O
BISERICĂ MISIONARĂ?

Pagina 14

WELCOME / DEC 2017

12
16
18

din cuprins

Slujind cu bucurie oamenilor și copiilor bolnavi din Madagascar

Principii care ar trebui să stea la baza plantării de biserici

Femeia puternică într-o lume a slăbiciunilor

ȚĂRI ÎN CARE MISIUNEA GENESIS ESTE REPREZENTATĂ PRIN MISIONARI PE CARE ÎI SUSȚINE FINANCIAR ȘI SPIRITUAL

România	Republica Moldova
Israel	Madagascar
Filipine	Macedonia
Spania	Egipt
Grecia	Nepal
Albania	Uganda
Turcia	Namibia
Bangladesh	Bulgaria
Kazahstan	Kosovo
Asia	Peru
Mongolia	Etiopia
Tibet	Kenia

REPREZENTANȚI AI PROIECTELOR MISIUNII

GENESIS ÎN ROMÂNIA

Iulia Schmalberger
Ina Hrișcă
Pastor Ghiță Rîțișan
Rev. George Găvrus
Rev. Valentin Dedu
Rev. Alin Panican
Pastor Florin Caspiciac
Pastor Simon Tomuța
Pastor Costică Macoveiciuc
Ramona Ciobanu
Nuți Cristea

MISIUNEA GENESIS ÎN INDIA

Mr. Thomas Koshy
Mr. Saji George
Dr. Lali Thomas
Rev. Andrew Prakashan

MISIUNEA GENESIS ÎN MOZAMBIK

Simona și Jeosafa Caba Vasconcelos
Rev. Armando Jo

MISIUNEA GENESIS ÎN KENIA

Rev. John Brici

MISIUNEA GENESIS ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Pastor Doru Cîrdei

MISIUNEA GENESIS ÎN ISRAEL

Pastor Eugen Mitrea

MISIUNEA GENESIS ÎN MADAGASCAR

Rev. Marcel Șaitiș și Ioana

BISERICI ÎN COOPERARE CU MISIUNEA GENESIS:

Penticostale	Baptiste
Adventiste	Prezbiteriene
Oastea Domnului	Ortodoxe

BORDUL MISIUNII GENESIS

- + Bishop Florin T. Cîmpean – Președinte
- + Rev. Ilie U. Tomuța – Director
- + Rev. Adrian Rusu – Dir. Asistent
- + Rev. Florin Borojan – Casier
- + Rev. Cornel Dan – Bookstore Manager
- + Mr. Cornel Coman – Consulting
- + Mrs. Mariana Tomuța – Contabil
- + Mrs. Monica Badulescu – Editor Website
- + Mrs. Iulia Schmalberger – Coordonator Proiecte
- + Mr. Justin Chirilă – Prison Ministry
- + Mr. Nicolaie Vanciu – Logistică
- + Miss. Ruth F. Tomuța – English Speaker
- + Mr. Petru Amarei – Mass Media
- + Mr. Daniel Blidar – Membru
- + Mr. Puiu Bădulescu – Membru
- + Mr. Covaci Cornel – Membru
- + Mr. Ted Bercea – Membru
- + Mr. Dumitru Negru – Membru
- + Mr. Grigore Brici – Membru

PROIECTE ALE MISIUNII GENESIS

- + APME – Misionari
- + CRST – Centru Creștin de Studii Transculturale
- + ITPB – Institutul Teologic Penticostal din București
- + Construcții de Biserici – România, India, Mozambic, Madagascar
- + Mass Media – America, România
- + Distribuția de Biblii – Mozambic, India, România, Kenia
- + Evangheliști – România, India, Madagascar, Mozambic
- + Orfelinate – România, Republica Moldova, India, Filipine, Mozambic, Kenia, Madagascar
- + Suport pentru echipe de plantari de biserici
- + Comunități creștine ale fraților leproși - România, India, Madagascar
- + Centru ONISIM – Centru de reabilitare Bistrița
- + Prison Ministry – În România și America

+ ÎN AFARA CAZURILOR MENȚIONATE, CITATELE BIBLICE
SUNT LUATE DIN TRADUCEREA CORNILESCU.
+ RESPONSABILITATEA PENTRU OPINIILE EXPRIMATE ÎN
ACEASTĂ REVISTĂ REVINE AUTORILOR ARTICOLELOR.
+ ARTICOLELE NESEMNAȚE APARTIN REDACȚIEI SAU
SUNT ANONIME.
+ FOTOGRAFIILE FOLOSITE FAC PARTE DIN DIN
COLECȚIILE PERSONALE SAU SUNT DIN DOMENIUL
PUBLIC. SURSELE FOLOSITE PENTRU FOTOGRAFII ȘI
ILUSTRAȚII SUNT FREEIMAGES.COM, PIXABAY.COM,
UNSPLASH.COM, SHUTTERSTOCK.COM, FREEPIK.COM.

CONTACT

Revistă publicată de GENESIS ROMANIAN MISSION
1713 W. Sunnyside Ave. Chicago, IL 60614

bordul redacției

EDITORI

Bishop Florin T. Cîmpean
Rev. Ilie U. Tomuța

CONSULTING

Rev. Adi Rusu,
Ina Hrișcă
Iulia Schmalberger
Gelu Leontiu

DESIGN

Rev. Valentin Dedu

redactori

Mariana Tomuța
Daria Ardelean
Monica Bădulescu
Corina Dedu
Irina Dercaci
Ruxandra Răduică

comunicare

✉ contact@misiuneagenesis.org
misiuneagenesis@gmail.com
f fb.com/misiuneagenesis
www.misiuneagenesis.org
☎ 773-575-8223 (US)

GENESIS

REVISTĂ DE MISIUNE CREȘTINĂ

Ediția #039 • decembrie 2017

DONAȚII

Susține proiectele Misiunii Genesis

WIRE TRANSFER

Bank Name: Bank of America
Routing number: 081904808
Account number: 002913835506
Account name: Genesis Mission
Address: 1713 w Sunnyside ave Chicago, IL, 60640

ONLINE BANKING

Account Name – Philadelphia Romanian Church of God
Address – 1713 w Sunnyside ave Chicago, IL, 60640
La detalii scrieți: Pentru Genesis Mission

PRIN CEC BANCAR

Puteți trimite un CEC prin poștă la adresa:
Philadelphia Church, 1713 W. Sunnyside, Chicago, IL.
60640.
Pe cec scrieți „GENESIS MISSION”, iar la notă treceți
proiectul pentru care sunt destinați banii.

DUMINICA MISIUNII

EDITOR: Bishop Florin T. Cimpean
Chancellor SSCS

EMAIL: florincimpean@phila.co
WEB: www.ropenti.wordpress.com

Luna mulțumirii s-a încheiat la Biserica Philadelphia cu Duminica misiunii. Așa că într-un mediu festiv și cu decorații adecvate pentru un astfel de eveniment, în data de 26 noiembrie, Misiunea Genesis și Biserica Philadelphia au continuat buna tradiție de a dedica două servicii numai misiunii. Misiunea și-a pus amprenta pe toate aspectele, de la buletin, la decorații, muzică, mesaje și prezentări. Invitații speciali pentru acest eveniment au fost Simona Caba și soțul ei, Jeosafa, din Mozambic, precum și Marcel Saitiş, misionar din Madagascar. În cadrul serviciului de dimineață, după închinare și un mesaj video de mulțumire prezentat de Rev. Uțu Tomuța, Directorul Misiunii Genesis, Simona și Jeosafa au prezentat lucrarea de Evanghelizare din junglă, precum și lucrarea cu copiii care are un impact formidabil în zonele respective. E impresionant impactul pe care Simona l-a avut în ultimii 13 ani în Mozambic. Mesajul dimineții, cu tema „Secerișul global” a fost predicat de pastorul Florin Cimpean.

Cel de-al doilea serviciu a avut două părți. În prima parte s-a continuat tema misionară, Marcel Saitiş a prezentat lucrarea de pionierat din Madagascar, unde Marcel împreună cu familia lui au dezvoltat în patru ani o lucrare misionară absolut incredibilă: evanghelizare, lucrarea cu copii, echipare, plantare și construire de biserici și proiecte caritabile. Un mesaj scurt a fost rostit de pastorul Cosmin Iloni (Biserica Emanuel), iar mesajul serii a fost predicat de pastorul Luigi Mițoi (Biserica Betania).

În partea a doua a serviciului a avut loc festivitatea de absolvire a școlii de studii teologice superioare Sola Scriptura College & Seminary. Cu această ocazie, echipa de conducere a școlii, formată din Rectorul John Berzava, Florin Cimpean (Chancellor),

Luigi Mițoi (Vice-Chancellor) și Cristian Ionescu (Secretary) au conferit diploma de absolvire fratelui Ilie Uțu Tomuța – Director, Genesis Mission, și fratelui Petru Amariei – Președinte al Romanian Television Network. A fost un moment înălțător și emoționant, cei doi absolvenți fiind oameni cu o vastă experiență în domeniul misiunii. După ani de studiu academic, cei doi frați și-au văzut încununată munca asiduă și experiența, odată cu primirea diplomei de Bachelor of Ministry. Nu se putea un moment mai potrivit decât Duminica misiunii pentru absolvirea celor doi frați. Încă o dată, felicitări și mult succes în lucrarea misionară!

Mai multe
fotografii și
detalii puteți
găsi pe
MISIUNEAGENESIS.RO

Foto: Claudia Vanciu

editorial

*Un Copil ni S-a
născut, un Fiu ni S-a
dat, și domnia va fi
pe umărul Lui; Îl vor
numi: „Minunat,
Sfetic, Dumnezeu tare,
Părintele veșnicilor,
Domn al păcii.
(Isaia 9:6)*

HANGIUL

AUTOR: Petru Lascău
PASTOR Biserica Agape, Glendale, Arizona

Spre seară, când oaspeții de la Roma se mai liniștiseră în odăile lor, iar goana slugilor a mai conținut, o pereche tânără de evrei ceru găzduire. I-a văzut pe fereastra camerei de primire a oaspeților. Una dintre slugi i-a întâmpinat cu vestea neplăcută că nu mai sunt camere de închiriat. I-a privit cum se îndreptau spre poartă cu un fel de sfâșiere în felul cum își târau pașii obosiți. Ceva inexplicabil îl atrăgea la perechea aceea de tineri. A ieșit în curte împins de ceva ciudat. Cu toate că era mulțumit în sine să de felul descurcării și autoritar al slujitorului care se pricepea de minune să-i respingă,

destul de elegant, dar și decisiv, pe călătorii care, se vedea de la o poștă, nu erau prieteni cu multe parale.

Perechea aceasta, fără îndoială, era încă una din familiile sărace ale acestui neam oropsit. Locuitori ai lumii și ai cerului în același timp.

Se uită la femeia tânără. Era însărcinată. După cum se mișca se vedea clar că orice pas îi era din ce în ce mai greu de făcut, iar după durerea de pe chipul ei putea citi că vremea îi sosise să nască. Bieții oameni! Să pornești la drum într-o astfel de stare nu era lucru ușor. Dar oare te poți împotrivi Cezarilor?

Ce-ar fi să le facă un loc în grajd? Evreul sărac se mulțumește oriunde. Apoi face și el un bine unor nenorociți. Îi strigă. Femeia întoarce capul și îi zâmbi printre lacrimi.

Noaptea se lăsă ca o miere dulce peste colinele din jur.

La ferestrele luminate ale camerelor hanului mai răsunau râsete și cântece. Hanul era plin. Călătorii erau bogați. Mare binecuvântare cerească mai este și recensământul acestor! Câteva săptămâni la rând o să câștige cât într-un an întreg. Este greu să dormi cu asemenea perspective în cap. Venise și rândul lui. Probabil că ar fi bine să mai construiască o aripă la clădirea hanului; sau poate că ar fi mai bine să mărească bucătăria. Ba nu! Cine știe dacă nu cumva fanaticii aceștia de zeloți n-or să atragă mânia Romei. Mai bine ar investi în aur. Pus bine deoparte ar asigura bunăstarea familiei sale pentru multă vreme.

Dar ce-i cu zarva aceasta? Probabil că vin noi călători. Poate că sunt romani. Romanii au bani.

Slujitorul trimis să vadă îi aduse vestea că sunt o ceată de ciobani din împrejurimi. Vorbeau toți deodată. Îngeri, vedenii, oștiri cerești care cântă. Mesia.

Doamne, ce nație ne-ai mai dat! Suntem un popor de fanatici și aiuriți. La orice pas vedem numai îngeri și avem vedenii. Până și ciobanii sunt teologi. În timp ce umblăm după năluci și semne cerești, romanii domină lumea. Ce popor practic! Au construit drumuri. Au sistemul lor de poștă. Au o armată cu care supun orice neam. Noi avem suluri sfinte. Ei spadă. La ce ne folosesc ideile și vechile idealuri? La sărăcie. Cu ce să te mângâi la nevoie dacă nu cu speranța unui eliberator? Noapte bună fanaticilor! Lăsați îngerii să doarmă și ei! Mai ales lăsați copilul acela care s-a născut în grajdul nostru în pace! Bieții oameni! După o asemenea călătorie lungă și după suferința unei nașteri pe paiele grajdului numai de musafiri duceau ei lipsă. Și ce musafiri! Niște ciobani mizerabili și fanatici. O să le predice despre venirea lui Mesia în noaptea asta. Nu de îngeri avem noi

nevoie acum, ci de mai multă minte. De mai mult simț practic. Nu cap în nori, ci picioare pe pământ. De așa ceva are nevoie acest popor prost și visător.

O stea căzu, și lumina ei lăsă pentru o clipă o cale de lumină pe cer.

Spre dimineață, la ora când soarele deschidea somnoroșul ochiul de după o pleoapă de deal cu terebinți, la poarta hanului au ajuns vești că familia săracului din grajd este vizitată de niște înțelepți din Răsărit. Aceștia spuneau despre o stea călăuzitoare care prevestea de mult în țara lor de baștină că s-a născut un mare împărat. Se spune că ar fi fost chiar la Irod să întrebe despre pruncul nou-născut, și că preoții din anturajul lui le-ar fi indicat chiar satul lor. Betleemul, este adevărat că a dat țării pe marele David, dar de atunci și până acum n-a fost decât declinul și sărăcia multor sute de ani de robie și asuprire. Ce poate să se nască bun în Betleem? A înnebunit de-a binelea lumea asta. Astă noapte niște ciobani au văzut îngeri, iar acum, dimineața, savanții orientului văd stele și împărați. Se pare că nu suntem singurii nebuni din lume. Fenomenul este universal. Aș fi un mare naiv să nu profit de el.

Le-o fi foame astronomilor. Sau poate vor o cameră să se odihnească!

Soarele se ridică pe boltă strălucind ca un dinar roman de aur curat.

„Doamne, ce se petrece cu mine? Mă caută norocul la orice pas. Romanii dau legi să-și ia oamenii lumea-n cap și să treacă pe la hanul meu.”

Ciobanii văd îngeri pe cer și îngerii îi trimit la mine. Savanții văd stele și stelele îi călăuzesc la grajdul meu. Am devenit peste noapte un fel de centru al atenției tuturor. Un fel de ax al lumii trece prin curtea mea. Sau prin grajdul meu? Oi fi ajuns atât de important că norocul și-a întors fața spre mine? Dar dacă pruncul nou-

În noaptea aceea de neuitat, s-a născut un Copil care a schimbat nu numai destinul familiei noastre, dar și pe cel al lumii.

născut...? Dacă totuși este ceva adevăr în tot ce spun acești oameni despre el? Devin celebru din pricina unui prunc necunoscut ce s-a născut azi-noapte în staulul nostru.

Soarele cobora spre asfințit, cuminte și potolit ca un copil după plâns. Ochiul lui înlăcrimat mai clipi de câteva ori și apoi pleoapa dealului ademeni umbrele reci ale serii.

Au plecat pe rând ciobanii și savanții. Ce ciudat! Extremele piramidei se adună în grajdul meu unde s-a născut Pruncul. Mă voi duce să-l văd și eu. Am să-i aduc în casă. Nu se poate să nu fie ceva deosebit cu acest fecior.

Au trecut anii. La hanul din marginea orașului poposesc tot mai mulți călători. Afacerea merge strună. Ciudată moștenire mi-a lăsat tata! Oamenii par mai interesați de vechiul staul din fundul curții decât de noile clădiri ale hanului. Sunt unii printre ei care propun să se ridice o biserică pe locul ieslei animalelor noastre. Se pare că norocul nu va părăsi niciodată hanul nostru, pentru că, într-o seară, tatăl meu a primit în staulul nostru o familie de evrei săraci. În noaptea aceea de neuitat, s-a născut un copil care a schimbat nu numai destinul familiei noastre, dar și pe cel al lumii.

Soarele era sus și lumina lumea, zâmbindu-i cu raze de aur ceresc.

Și lumea nu mai era aceeași.

Un Copil s-a născut... și lumea nu a mai fost aceeași.

Crăciunul

ANILOR DE DEMULT ȘI AL ZILELOR DE AZI

AUTOR: Corina Dedu, Psiholog

Crăciunul de altădată... Ce expresie frumoasă! Ar trebui să îți inspire un sentiment de nostalgie, un pic de lirism, un dor de vremuri apuse, să nască amintiri plăcute... Însă dacă facem un exercițiu de sinceritate, Crăciunul nu a fost și nici nu este doar bucurie, frumusețe și strălucire. În scena Crăciunului biblic, ca și în scenele serilor de Crăciun ale anilor care au trecut, s-au amestecat tot felul de lucruri: unele plăcute, frumoase, iar altele umbrite de tot felul de neajunsuri. Unii s-au logodit de Crăciun, iar alții au trăit un eveniment tragic, unii au făcut Crăciunul la țară, cu „crengi de brad și cozonac pe masă”, iar alții la bloc, cu un pulover pe ei din cauza frigului și păzind lângă lumânare, în caz că se ia

lumina (cei care au prins anii comunismului știu despre ce este vorba), cu un brad jumulit și împodobit cu vată. Nu prea erau globuri, luminițe și beteală. Ideea pe care doresc să o transmit este că nu vreau să cad în capcana clișeului că Sărbătoarea Crăciunului anilor trecuți era mai frumoasă decât este acum, că în anii de „odinioară” se trăia mai frumos și mai plăcut, iar acum, vai de noi, nici nu știm unde ne mai e capul, ni s-a uscat sufletul de spiritualitate și ni s-a umplut mintea de griji... Da, probabil că așa stau lucrurile în cele mai multe cazuri, dar eu cred că semnificația Crăciunului este în controlul tău.

Când eram copii, ne doream cadouri, iar părinții ne-au oferit cadourile pe care

au reușit ei să ni le facă. Acum am crescut și am ajuns noi părinți. Noi facem cadouri copiilor noștri, dar ne-am dat seama că tot ne dorim daruri pe care nu prea are cine să ni le ofere, așa că ni le facem singuri. Nu prea sună creștinește? Crăciunul este despre alții, despre a dăru, despre a fi mai bun. Da, așa e, dar ce ne facem dacă aceste lucruri sunt doar sloganuri. Îmi vine în minte o întrebare: Ce se câștigă când se pierde ceva și ce se pierde când se câștigă? Sunt sigură că am pierdut ceva din Crăciunul copilăriei, dar am câștigat altceva. Ce? Nu știu, fiecare poate răspunde pentru el însuși. Și, ca să nu par așa de insensibilă și străină de spiritul sărbătorilor, mă întorc la două-trei idei pe care doresc să le transmit.

Primul lucru pe care l-am transmis deja este că semnificația Crăciunului este la tine. De tine depinde cât de frumos vrei să trăiești Crăciunul acesta. Nimeni nu îți poate strica Sărbătoarea. Tu faci sărbătoarea plăcută sau banală. Lasă văicăreala, lasă motivele de regret și de vinovăție și trăiește cea mai frumoasă sărbătoare, așa cum știi tu. Dăruiește, iartă, vizitează, gătește, fii alături de cei dragi, invită pe cineva alături de tine, ajută pe alții... Nu are rost să te hrănești cu amintiri demult apuse, fă altele noi.

Al doilea lucru: nu uita de darul care este în tine. Crăciunul este momentul care ne aduce aminte că Cineva s-a născut. Crăciunul fiecăruia dintre noi ar trebui să ne aducă aminte că ceva s-a născut în tine. Ce s-a născut? Ce crește în tine? Care este visul tău? Care este promisiunea lui Dumnezeu care te inspiră? Care este speranța ta? Fiecare Crăciun este ocazia unei nașteri, unei căutări, unei speranțe noi. Crăciunul este miracolul întrupării unei idei, al unui gând care aduce credință, al unei promisiuni care te face să iei munții în piept. Crăciunul este miracolul visului dus până la capăt, este miracolul întrupării inspirației pe care ai primit-o demult și cu care nu știai ce să faci, dar care a rămas cu tine și nu s-a pierdut, ba chiar a devenit mai clară, mai puternică, mai reală, mai aproape de împlinire. Ai depășit frica interioară, critica celor din jur și știi că darul tău este gata să fie prezentat lumii așa cum a fost prezentat Hristos. Da, asemenea Lui, ceea ce vei prezenta tu va fi mic, firav și de nebagat în seamă, dar ceea ce ai primit de la Dumnezeu este darul tău pentru alții, este ceea ce te binecuvântează pe tine și va schimba viața ta. Ai încredere în ceea

FIECARE CRĂCIUN ESTE OCAZIA UNEI NAȘTERI, UNEI CĂUTĂRI, UNEI SPERANȚE NOI. CRĂCIUNUL ESTE MIRACOLUL ÎNTRUPĂRII UNEI IDEI, AL UNUI GÂND CARE ADUCE CREDINȚĂ, AL UNEI PROMISIUNI CARE TE FACE SĂ IEI MUNȚII ÎN PIEPT.

de Dumnezeu ți-a dat și oferă lumii darul tău. Tu ai un dar de oferit lumii. Tu ești darul.

Al treilea gând este simplu, biblic, teologic, esențial: Hristos este Darul cel mare. Este vorba despre El. Eu trebuie să îl primesc și trebuie să îl ofer. Cam asta înseamnă Crăciunul. Indiferent de decorurile pe care le îmbracă scena Crăciunului tău, asta trebuie să rămână: Hristos, darul pe care îl primești, pe care îl oferi altora. Sună

ORICUM AR FI CRĂCIUNUL, SENTIMENTUL PLĂCUT AL SĂRBĂTORII CUPRINDE ÎNTREAGA LUME. ȘI ATEI SE BUCURĂ DE CRĂCIUN.

frumos, și totuși nu este atât de simplu. În scena Crăciunului biblic este un mare reproș pe care Dumnezeu îl face omenirii, și anume lipsa de ospitalitate. Isus s-a născut într-un grajd, iar acest lucru ne vorbește despre starea noastră naturală... (descrierea o puteți face voi). Ospitalitatea nu vine de la sine. E nevoie de efort pentru ea. Părintele Avraam a fost mare și datorită acestei calități a lui de a fi ospitalier. Am aflat de un obicei de Crăciun în anumite zone ale României, și probabil ale lumii, și anume că oricine vine în vizită în seara de Crăciun are un loc la masă. Alții se duc pe străzi să invite pe cineva care nu are unde să își petreacă seara de Crăciun și îl primesc să petreacă Sărbătoarea în casa lor. Frumos, nu? Dar mai există și un altfel de ospitalitate. Ospitalitatea legată de oameni, de ideile lor. Dacă nu ne plac ideile unui om, nu ne mai place nici omul. Dar Crăciunul înseamnă și aceste lucruri: ospitalitate, bunăvoință reală. Într-o lume care clamează toleranța, dar se simte contrariul cam peste tot, a

fi ospitalier și binevoitor este un lucru mare.

Faptul că Isus s-a născut într-o iesle îmi mai spune un lucru ciudat și real în același timp: Hristos este cea mai respinsă persoană din univers. Surprinzător? Nu știu. Totuși, Crăciunul nu este despre asta. Lumina nu cade pe iesle, nici pe frigul de afară, nici pe răutatea lui Irod, nici pe lipsa de ospitalitate a oamenilor, ci pe Darul minunat pe care îl dăruiește Dumnezeu oamenilor prin Fiul Său: mântuirea. Oamenii sunt invitați să se bucure, să îl primească pe Fiul, să trăiască altfel, să sărbătorească, să ofere daruri... Oricum ar fi Crăciunul, sentimentul plăcut al sărbătorii cuprinde întreaga lume. Și atei se bucură de Crăciun. Așa că invitația este simplă: primește-L și dăruiește-L. Da, unii nu vor primi, dar asigură-te că tu ești dintre cei care-L primești și îl oferi mai departe. Asta trebuie să lege Crăciunul anilor de demult cu Crăciunul zilelor de azi. ■

COBORÂREA ÎN IESLE (FILIPENI 2: 5-11)

AUTOR: Sorin Sabou, PhD

PASTOR El Roi Romanian Baptist Church, Chicago

Președinte, Romanian Baptist Association of USA and Canada

În ziua în care celebrăm Nașterea lui Isus, să ne uităm la felul în care S-a gândit la Sine Cel care S-a născut. Cum S-a gândit El, când a venit între noi? Ce mentalitate a avut, de S-a coborât de acolo și a ajuns la noi? Ce anume L-a determinat să Se coboare printre noi? Ce a însemnat pentru El acest lucru?

Întotdeauna pentru Biserică este dificil să facă relevant pentru cei din ziua de astăzi acel eveniment de demult. Întrebarea pe care ți-o poate pune cineva imediat este: Ce-are a face asta cu mine? S-a născut. Poate fi o ocazie să ne strângem familia acasă, să mâncăm, dacă avem, să ne simțim bine cât mai multe zile, iar apoi fiecare mergem din nou la ale noastre, pe unde locuim. Singurul înțeles, singura semnificație a acestui eveniment

devine o reuniune de familie: mă văd cu cei dragi.

Apostolul Pavel se referă la acest eveniment al venirii Fiului lui Dumnezeu între oameni și spune: *are* legătură directă cu viața Bisericii. Felul în care El S-a gândit când S-a coborât în iesle trebuie să vă caracterizeze pe voi. Apostolul Pavel lucrează în Epistola către Filipeni la schimbarea unei mentalități, la schimbarea unui mod de gândire și înlocuirea lui cu altul. Dar trebuie menționat încă de la început un lucru foarte important: nu schimbarea celor din Filipi după cum voia Pavel, după gândul lui, ci după gândul lui Hristos, după mentalitatea lui Hristos.

Ce s-a întâmplat în Betleem are mare, mare însemnătate pentru mine astăzi. Apostolul Pavel mă învață să trăiesc între oameni. Dacă reușesc să prind felul în care Hristos S-a gândit la Sine, când S-a coborât de la Tatăl, îmi

iese. Cum S-a gândit El – la El? Știm destul de puține dintre motivele care l-au determinat pe apostolul Pavel să scrie Epistola către Filipeni. În partea a doua avem, la un moment dat, un îndemn pentru Evodia și Sintichia să cadă de acord asupra unor lucruri. Aici, în capitolul 2, la început, ni se mai deschide puțin geamul: nimic din ambiție, nimic din slavă deșartă, nimic din mândrie. Poate astea au fost lucruri adevărate în biserica din Filipi. Acestora apostolul Pavel vine și le vorbește despre Crăciun.

**SCHIMBAREA
MENTALITĂȚII... NU DUPĂ
VOIA LUI PAVEL, CI DUPĂ
GÂNDUL LUI HRISTOS.**

Și noi avem nevoie de un asemenea îndemn. Gândul care în mod natural sălășluiește în mintea omului astăzi – ca și atunci, și ca întotdeauna

– este: „toate pentru mine”. Iar, pentru că suntem mai mulți pe pământ, acest lucru va însemna, în primul rând, o depășire a celorlalți, o întrecere a celorlalți – să ajungi înaintea lor. Ai nevoie pentru acestea de un climat de siguranță, prin care să-i păstrezi pe unii mai departe, pe alții mai aproape, și pe cât mai multe pentru tine. Un om a spus odată așa: „Aseară am dat o mică petrecere. Am avut trei invitați: eu, eu însumi și cu mine. Eu însumi am mâncat toate prăjiturile. Eu am băut tot ceaiul și apoi mi-am dat mie plăcinta pe care am pregătit-o.” Aceasta arată cât de mult poate fi omul orientat înspre el însuși.

La Crăciun, Hristos ne învață exact opusul acestei mentalități. El era egal cu Dumnezeu, deopotrivă cu El, era dintotdeauna cu El. Era îmbrăcat în slavă și în cinste – și spune: „Această poziție nu este una la care eu trebuie să țin, ci una care mă califică în mod unic să mă duc între oameni, să ascult de Tatăl, să mor pe cruce.” Ce diferență! În ce fel lucrează apostolul Pavel la a schimba o mentalitate, pe care o vedem la începutul capitolului 2 și în capitolul 4, cu această mentalitate a lui Hristos, cu acest gând al lui Hristos? Cum reușești să-ți schimbi ție mentalitatea? Iar apoi să-i ajuți pe alții? Dar este foarte important, cum am mai spus, că Pavel nu a făcut schimbarea după cum gândea Pavel (să gândească toți ca el). La fel, nu unul dintre noi, care e mai mare, mai puternic, să-i facă pe toți să gândească la fel ca el – nu; ci toți, după cum S-a gândit Hristos, după mentalitatea Lui.

Citind Epistola către Filipeni, de la început la sfârșit, pe bucăți, din nou și din nou, găsim strategia apostolului Pavel în a-i ajuta să aibă în ei gândul lui Hristos, mentalitatea Lui.

Mai întâi, apostolul Pavel se dă exemplu pe sine. Acea mentalitate se vede și în viața mea. În al doilea rând, dă exemplele altora, din apropierea lui, care lucrau împreună cu el. Este vorba despre Timotei și despre Epafrodit. Iar în cele din urmă le arată cheia pentru această schimbare de mentalități, în viața lui și în viața colaboratorilor lui – și apoi dorește acest lucru în viața celor din Filipi. Cu toții știm Filipeni, capitolul 1, pe dinafară – mai ales acel text în care

MĂ ROG, CA SĂ DEOSEBIȚI LUCRURILE ALESE... CARE SUNT ACESTEA?

- » **PREȚUIREA APROAPELUI MEU,**
- » **RÂVNĂ ÎNCERCATĂ PENTRU LUCRAREA EVANGHELIEI ȘI**
- » **O DORINȚĂ TOT MAI MARE DE A-L CUNOAȘTE MAI MULT ȘI DE A MĂ ASEMĂNA CU HRISTOS.**

spune: „Nu știu ce să aleg. Sunt strâns din două părți: aș vrea să fiu acasă cu Domnul, pentru că este mult mai bine. Dar vouă vă este de folos să rămân cu voi.” Știi ce răspunde Pavel la dilema aceasta? „Rămân cu voi.” În viața lui, în discernerea foloaselor, el alege pentru alții. „Rămân împreună cu alții.” Numai astfel se califică Pavel să le dea sfaturi – mai întâi le aplică în viața lui și astfel se poate da exemplu pe sine. Lucrurile pe care vi le cer sunt adevărate mai întâi în mine. Citim în capitolul 2, în partea a doua, despre cei care lucrau îndeaproape cu apostolul Pavel; este vorba de Timotei și Epafrodit. Despre Timotei spune în felul următor: „N-am pe nimeni care să-mi împărtășească simțirile ca el și să se îngrijească într-adevăr de starea voastră. Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos. Cunoașteți râvna lui încercată...” – și textul merge mai departe. Este vorba despre un om care a văzut în Pavel această mentalitate și o trăiește și el. Un om care spune: „Foloasele altora, mai întâi.” Despre Epafrodit urmează în partea a doua, mai departe, în capitolul 2 (v. 26-30), și spune același lucru: „același gând la lucru, pentru cauza lui Hristos și a aproapelui: până aproape de moarte a mers Epafrodit”.

Înainte de a putea ajuta pe cineva să-și schimbe un mod de gândire, acea persoană trebuie mai întâi să vadă în viața altora dacă acel mod de gândire chiar funcționează. Și care sunt implicațiile? Apostolul Pavel le trăiește. El era în închisoare și de acolo își afirmă dorința de a fi mai departe în mijlocul lor, pentru a-i ajuta. Iar apoi le vorbește și despre Timotei același lucru. Despre Epafrodit – același lucru. Ce anume îi determina pe oamenii aceștia să trăiască în felul acesta?

Dacă ne întoarcem înapoi, la capitolul 1 (este esențial, când citim o scrisoare a apostolului Pavel, să privim cu atenție la felul în care se roagă), lucrul pe care Pavel îl dorește pentru destinatarii lui îl pune mai întâi înaintea lui Dumnezeu. Se roagă pentru acel lucru: „Mă rog, ca să deosebiți lucrurile alese” (1:9-11). Omul care ajunge – ca și apostolul Pavel, ca și Timotei, ca și Epafrodit – să aibă un gând ca al lui Hristos este un om care are anumite valori. Doar anumite lucruri le vede ca fiind alese, ca fiind de preț, ca fiind de valoare. Care sunt acelea?

În Epistola către Filipeni se pot identifica trei astfel de lucruri. Primul apare în capitolul 2, versetul 3. Lucrul de preț înaintea mea, înaintea ochilor mei, în mintea mea, trebuie să fie aproapele meu. Aproapele este cel pe care trebuie să-l ajut, să-l prețuiesc, să-l văd ca fiind mai de preț, ca pe un lucru ales. În al doilea rând, să vedem ce scrie Pavel despre Timotei în capitolul 2, versetul 22: „Cunoașteți râvna lui încercată” – râvna lui care și-a dovedit caracterul ei veritabil, de valoare. „Cum, ca un copil cu tatăl lui, a lucrat ca un rob împreună cu mine pentru înaintarea Evangheliei”. Al doilea lucru ales, de mare preț, valoros în viața unui om care are gândul lui Hristos, este râvna pentru lucrarea Evangheliei. Evanghelia este un mesaj de viață, un mesaj pentru veșnicie, pentru toată lumea. Aceasta naște în mine o dorință puternică, o râvnă care întotdeauna își va dovedi caracterul veritabil. Iar în al treilea rând, pe aceeași pagină, în 3:8, apostolul Pavel vorbește astfel despre sine: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere – față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru el am pierdut toate și le socotesc ca

un gunoi, ca să câștig pe Hristos". Al treilea lucru ales, pentru care se roagă apostolul Pavel pentru cei din Filipi, lucru adevărat în viața lui, în viața lui Timotei și în viața lui Epafrodit, este cunoașterea lui Hristos – o dorință tot mai mare, mai mare, de a-L cunoaște mai mult, pentru a se asemana cu El mai mult.

În ce context pot aduce rod aceste valori, cum pot funcționa lucrurile acestea, cum pot începe să învârtă lucrurile? Contextul potrivit este prezentat în 2:3: „îndemnare în Hristos, mângâiere în dragoste, comuniune a Duhului, milostivire, îndurare”. Toate acestea pot fi văzute doar în viața unui om care s-a întors la Dumnezeu. Doar acolo locuiește Hristos, doar acolo Duhul aduce legături, doar acolo există dragoste cu adevărat, există milostivire, există îndurare. Toate acestea le putem pune pe perete, dar, dacă încă n-am devenit ai lui Hristos, ele nu pot lucra în viața noastră. Cel care S-a născut în iesle a arătat aceste lucruri alese în viața Lui – o mare dragoste pentru oameni. Iar apoi Îl vedem în Evanghelii spunând despre Sine: „Tată, râvna pentru Casa Ta Mă mistuie” – mesajul pe care mi l-ai dat e mâncarea mea, e băutura mea. Voia Ta este un lucru care mă consumă. Acestea îmi sunt comorile, acolo îmi este inima. „Mă rog, să aveți și voi gândul care era în Hristos Isus”.

În ce fel ajută acest gând, în cele din urmă, la a avea acea stare de siguranță, de liniște, de împlinire, de pace? Dacă citim mai departe în

GÂNDUL LUI HRISTOS...

APOSTOLUL PAVEL SE DĂ EXEMPLU PE SINE. ÎN AL DOILEA RÂND, DĂ EXEMPLELE ALTORA, DIN APROPIEREA LUI, CARE LUCRAU ÎMPREUNĂ CU EL ȘI, ÎN CELE DIN URMĂ, SISTEMUL DE VALORI PE CARE-L VEDEM AICI, ȘI PENTRU CARE SE ROAGĂ PAVEL, SĂ FIE CU ADEVĂRAT ȘI AL NOSTRU.

Epistola către Filipeni, apostolul Pavel se roagă: „Pacea lui Hristos, care întrece orice pricepere, să vă păzească inimile și gândurile, în Hristos Isus.” Când începe capitolul 3, versetul 1 sună așa (în traducerea Cornilescu): „Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleași lucruri, iar vouă vă este *de folos*”. O traducere mai potrivită pentru ultimul cuvânt ar fi: „dar vouă aceste lucruri *vă dau siguranță*”. Omul care își pune toată încrederea în Hristos și aleargă spre premiul chemării cerești se bucură

„ALERG SĂ-L DEPĂȘESC PE PETRU; PE IACOV DEJA L-AM LĂSAT ÎN URMĂ.” NU. APOSTOLUL PAVEL SPUNE: „ALERG SPRE CEEA CE M-A CHEMAT HRISTOS. NICIODATĂ NU-MI VOI PUNE STANDARDUL ÎNTR-UN OM. PE EPAFRODIT L-AM ÎNTRECUT DE MULT. PE TIMOTEI – E TÂNĂR.” NU. PAVEL SPUNE: „HRISTOS ESTE MODELUL.”

de siguranță.

Trebuie făcută aici o observație importantă. Când vorbim despre alergare, ne gândim la un concurs, la o competiție, dar apostolul Pavel nu spune deloc în capitolul 3: „Aleg să-l depășesc pe Petru; pe Iacov deja l-am lăsat în urmă.” Nu. Apostolul Pavel spune: „Aleg spre ceea ce m-a chemat Hristos.” Niciodată nu-mi voi pune standardul într-un om. Pe Epafrodit l-am întrecut de mult. Pe Timotei – e tânăr. Nu. Pavel spune: Hristos este modelul. Să nu ne punem niciodată modele dintre pământenii. Să ne alegem modele din cer. Cele de pe pământ sunt slabe și, mai devreme, mai târziu, ne pot produce deziluzii. Hristos nu înșală pe nimeni. Hristos nu lasă pe nimeni de rușine. Ce vedem în El să avem și noi. Și reușim să avem, dacă avem valorile Lui: o dragoste mare pentru cel de lângă noi, o râvnă mistuitoare de a duce altora mesajul mântuirii. În felul acesta, slava deșartă, ambiția și orice alte lucruri pe care le

găsim în 2:2-3 vor fi date la o parte.

Mai mult, dacă citim din nou rugăciunea din capitolul 1, vedem cum reușim să căpătăm lucrurile pe care le dorim și să nu ne poticnim până în ziua venirii lui Hristos, vedem cum să mergem fără să ne împiedicăm, iar acolo să sosim plini de rodul neprihănirii, plini de roada dreptății, prin Isus Hristos. Toate se pot realiza dacă ținem seama de acea precizare importantă: nu spre slava noastră, ci spre slava lui Dumnezeu, Tatăl. În capitolul 2, despre Mântuitorul se spune același lucru. După ce L-a ascultat până la moarte, Tatăl L-a înălțat în locul cel mai înalt. Dar și acolo „orice limbă va mărturisi spre slava lui Dumnezeu Tatăl că Isus Hristos este Domnul”. Și acolo, Îi vezi pe Ei amândoi: Unul este Domn, Celălalt primește toată slava. Orice mentalitate nouă se implementează greu. Orice schimbare de gândire se așază greu, în fiecare dintre noi.

Să lucrăm cu pașii aceștia: mai întâi, exemplul personal; apoi te uiți la alții, care deja, într-o anumită măsură, au început schimbarea aceea; și, în cele din urmă, sistemul de valori pe care-l vedem aici, și pentru care se roagă Pavel, să fie cu adevărat și al nostru, să ni-l însușim și noi. Să socotim aceste lucruri ca fiind de preț, și nu altele. ■

CHRISTMAS

A TRADITION OF PROCLAMATION & PROTEST

EDITOR: Bishop Florin T. Cimpean

EMAIL: florincimpean@phila.co

WEB: www.ropenti.wordpress.com

I was born during the full development of the communist regime in Romania. And from the early years of preschool the communist system worked methodically and dictatorially to erase any form of wonder and worship of the Creator. The Marxist atheism was the ideology *du jour*. Christian leaders were thrown in jails and anything related to Christianity was being erased. Churches were persecuted and isolated, buildings demolished and Christians were slandered and oppressed. We were prevented to gather publicly. Christmas became the Winter holiday, Santa became Snowman and the beautiful carols were replaced with absurd patriotic songs in awe of communism and its supreme leader. In a way, I feel that here in United States we are repeating that dark and scary nightmare before our eyes.

In spite of the persecution and hardship Christians did not give up on Christmas and especially on Christ. In fact, we took one of the ancient Christmas Romanian traditions, that is caroling on Christmas Eve, and transformed it into an evangelization opportunity and also, a form of protest. Actually, Christmas became the only opportunity of public evangelization in communist Romania. Therefore, we were making the Christmas the most important event. We were preparing special songs and from the little we had we were taking gifts to people that lacked everything. Christmas was a gospel invasion season. Groups of Christians, especially young ones, were singing carols and sharing the gospel in public markets, in hospitals, on trains, buses and subways. In most cities, the communist regime demolished houses and built ugly concrete building for public housing where families were living in dire conditions, many times in dark without power and hot water for showering. At Christmas, large choirs of Christians were going caroling in these places

sharing the warmth and love of Christ. We were also taking gifts to their children. Hundreds and thousands of people were receiving Christ across the nation during the Christmas season. Even though the tradition was to carol on Christmas Eve, we subverted that, by doing it the next few nights and many times in the days leading to the holiday.

This Christmas tradition also became a form of protest against a tyrannical and godless system. However hard they tried to stop this, communists were not able to. In every small village and every large town thousands and thousands of Christians were refusing to stand down and they pledged their allegiance to a higher authority than the supreme leader, to the King of Kings and Lord of Lords, Jesus.

And it so fitting that the Communist regime fell in Romania in 1989 during the Christmas season. It all started at a church with hundreds of Christians caroling and singing songs to the King. It was the spark that ignited a fire that burned down and melted the edifice of one of

the most tyrannical regimes in history. As Christ was lifted up, Communism was crushingly coming down. It all started with a Christmas tradition.

Now back in United States, our community still practices this ancient tradition. I am happy to see young people preparing and then singing carols in public places, in hospitals, on trains, assisted living facilities and even prisons. Year after year hundreds of young Americans of Romanian descent take the love of Christ thorough caroling and service to the "least of these" across Chicagoland. It is not just a way to have fun on Christmas eve, but it is a fun way for the young generation to proclaim the gospel and, perhaps to protest the culture which is crossing out Christ from Christmas.

english editorial

SLUJIND CU BUCURIE OAMENILOR ȘI COPILOR BOLNAVI DIN MADAGASCAR

IOANA ȘAITIȘ

„A DĂRUI CONSTITUIE O EXPERIENȚĂ
CARE ÎȚI VA TRANSFORMA VIAȚA,
CHIAR DACĂ NU ÎNCEPI DECÂT PRIN A-ȚI
DĂRUI ZÂMBETUL CU CEVA MAI MULTĂ
GENEROSITATE.”

COLIN TURNER

Am primit zilele acestea un mesaj de la o prietenă din Europa. Era ceva de genul:

„Hei, chiar se întâmplă la voi lucrurile despre care scriu ziarele pe aici, prin Europa? Este adevărat că aveți **epidemie de ciumă bubonică** și că aceasta s-ar împrăști în țările din jurul vostru (Etiopia, Kenia, Tanzania, Mozambic, Africa de Sud și alte țări apropiate)? Este așa de urâtă această boală? Te omoară în câteva ore după ce ai contactat-o?”

Am fost surprinsă de acest mesaj ajuns cu așa mare întârziere în Occident. Aici „lucrurile se întâmplă” de la final de august, iar din septembrie au luat amploare națională. La noi în oraș au fost deja oameni care au murit din pricina cumei, iar în urma lor s-au făcut adevărate investigații, ca să se ajungă pe urma celorlalte potențiale victime.

La nivel național este **stare de urgență**. Au fost trei săptămâni în care școlile au fost închise, ca să se facă deratizare. Iar acum se intră în toate instituțiile din orașele țării cu „autorizație”. Autorizație? Da. La intrarea în bancă, de exemplu, stă un gardian cu un termometru special în mână (cu infraroșu). Dacă ai temperatura peste 38 de grade Celsius, nu ai voie să intri. La școli, situația stă la fel. Copiii care merg la cursuri stau la cozi de 20-30 de minute, iar părinții lor, alături de ei. De ce? Din aceeași cauză. Li se ia

temperatura, pentru că aceasta este una dintre principalele manifestări ale unui început de ciumă bubonică. O iei? Ai 12 ore la dispoziție să ajungi într-un spital și să fii pus sub tratament special, altfel **nu mai ajungi ziua de mâine**. Ei bine, cam asta este viața noastră aici în Madagascar: între zâmbet și suspin.

Dumnezeu ne dă putere în mijlocul acestor frământări în care viața noastră se mișcă. „Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare...” a fost asigurarea Domnului specific transmisă pentru situația noastră. (Psalmul 91:5-6)

Pentru mine, această perioadă a fost una foarte plină. **Am fost mai mult în clinică și în spital, decât acasă**. Prima dată am fost în Clinica Ambalavato, între bolnavii adulți și copii, apoi la Spitalul Municipal Antsimo, de aici, din Antsirabe, unde voi rămâne până în data de 6 decembrie.

De ce? Am fost bolnavă? Nu, nu am fost bolnavă, dar Dumnezeu mi-a dat „harul” sau „darul” să mă mișc între oamenii bolnavi, iar acum între copiii bolnavi, să le ofer ajutor medical, în timp ce îmi dezvolt capacitatea de a oferi acest ajutor cât mai competent. Nu spun că este ușor, ci din contră, este uneori extrem de periculos.

Una dintre colegile mele, asistentă medicală, a contactat ciurma în timp ce îngrijea de bolnavi. A devenit din asistentă ea însăși o pacientă ce a necesitat săptămâni de îngrijire specială, sub tratament, ca să nu moară. Pe mine, Domnul m-a ocrotit și mă rog să o facă și în continuare.

Fac munca de asistentă stagiară cu bucurie, chiar dacă aș avea o mulțime de motive să renunț. Am văzut ca o mare binecuvântare ușa deschisă de Dumnezeu la PARAMA-IF – Școala de Asistente Medicale și Moașe din Antsirabe. Nu bănuiam atunci drumul pe care îl voi parcurge și cât de tare îmi va modela inima. Mi-am găsit împlinită inima de misionară între acești oameni bolnavi, săraci și singuri, îmbrăcați sărăcăcios, murdari și totuși scumpi înaintea lui Dumnezeu. Privind lucrurile superficial este periculos și neatrăgător să fii între acești oameni. Disperarea lor te poate doborî și pe tine. Văzându-i cum mor pe unii dintre pacienții pe care îi îngrijești, te cuprinde amărăciunea.

Sunt în Spitalul Municipal Antsimo acum, la secția de pediatrie, care este compartimentată în trei secțiuni mai mici: salonul unde îi primim pe toți copiii bolnavi, un salon pentru reanimare și unul pentru copiii subnutriți.

Să vă povestesc **câteva fragmente doar din această săptămână**. Christoph avea o lună. A fost adus la noi cu hemoragie digestivă. Trebuia să îl ținem intubat tot timpul, cu sonde cu oxigen și cu branule în mâinile, picioarele și capul lui, din cauza hemoragiei. Ne-am fi bucurat să fie salvat, dar trupușorul lui mic nu a rezistat hemoragiei și a murit. **Jean Remy** și sora lui, **Rova**, gemeni, născuți acum 5 luni, au fost aduși în stare gravă de malnutriție

la spital. Mama lor a murit la o lună după naștere, iar bunica, bătrânica, i-a îngrijit cum a putut. Acum 4 zile, când i-a adus, erau ca două franzele, slabi și deshidratați. A supraviețuit până acum doar Rova. Jean Remy s-a dus. **Lalatina** are 13 ani și este suspectă de meningită și tuberculoză. De trei zile este inconștientă și delirează, urlă de durere, iar în perioadele când este conștientă, își rupe hainele de pe ea, țipând că o doare capul. Părinții nu au bani să cumpere medicamente pentru acești copii, în general, iar spitalul nu oferă nimic gratuit, pentru că așa sunt lucrurile în Madagascar. Totul se plătește: alcoolul sanitar, bandajele, seringile, medicamentele, mânușile cu care îi îngrijești.

În fiecare zi duc medicamente, pansamente, mânuși și alte lucruri de acasă, din farmacia Betezda, ca să îi îngrijim pe unii dintre cei mai săraci dintre bolnavi. Am dus deja o plasă mare de medicamente de când sunt în stagiul medical la Pediatrie. **Personalul medical face în fiecare dimineață colectă**, din milă față de pacienți, ca să poată cumpăra medicamente pentru unii din copiii care sunt în stare gravă. De multe ori, părinții își aduc copiii în spital, stau lângă ei permanent, dar și unii și alții rabdă foame.

Astăzi au venit niște tinere din Norvegia pentru schimb de experiență. Eu le-am tradus solicitarea directoarei secției de Pediatrie. „Dacă aveți medicamente, ustensile medicale, materiale de uz medical, aparatură medicală de mici dimensiuni, vă rog din inimă, donați-le secției! Avem atâtea nevoie de aceste lucruri, că nu vă dați seama!”

Când vezi atâtea lucruri și atâtea lipsă de speranță, îți vine să pleci. Îți

vine să renunți. Îți vine să privești spre Cer și să strigi: De ce?

Iubirea pentru Domnul Isus Hristos mă face să rămân acolo. Iubirea pentru Isus și pentru oameni mă determină „să calc pe urmele Lui” cât mai exact, cât mai fidel, să fac cu dragoste tot ceea ce fac în spital și acasă, celor bolnavi din împrejurimi care ne vizitează (I Corinteni II :1).

În aceste împrejurări, găsești o împlinire fantastică să îmbrățișezi un copil bolnav sau subnutrit care are nevoie disperată de dragoste. Să aduci un zâmbet pe fața unui copil aflat în ultimele sale clipe din viață, jucându-te cu el, este o mare bucurie și o mare povară în același timp. Găsești o bucurie de nedescris să împărtășești Vestea Mântuirii unei mame disperate, gata să o primească ca o soluție pentru situația ei.

Adevărata dăruire înseamnă o revărsare a iubirii tale. Atunci când dăruiești în acest fel, nu simți că ești sleit de puteri. De fapt, te simți înviorat, pentru că iubirea pe care o dăruiești se întoarce la tine. Fiecare dintre noi are ceva de dăruit. Darul tău aduce bucurie – ție și celorlalți.

Mă simt binecuvântată să fiu misionară împreună cu soțul (Marcel) și cele trei comori ale noastre (Alessia, Ruth și Filip). Când Dumnezeu îți pune un gând în inimă și El îți călăuzește pașii, iar tu accepți provocarea Lui, vei vedea lucruri frumoase cu Domnul. Deși de multe ori este dificil să fiu misionara, soție și mamă, am decis să încep fiecare zi cu bucurie și mulțumire, cu recunoștință și o atitudine plăcută! Acest fapt îmi dă putere să merg mai departe cu bucurie în lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o în această perioadă! ■

CE LIPSEȘTE BISERICII ROMÂNEȘTI DIN SECOLUL AL XXI-LEA PENTRU A FI O BISERICĂ MISIONARĂ?

AUTOR: Iacob Nicolae, Pastor

ÎNCĂ DE LA CREAȚIE, GÂNDUL LUI DUMNEZEU A FOST CA PĂMÂNTUL SĂ FIE POPULAT DE COPII AI LUI CU CARE SĂ FIE ÎNTR-O LEGĂTURĂ A DRAGOSTEI, CARE SĂ Î SE ÎNCHINE, CARE SĂ ÎL SLUJEASCĂ. PENTRU ÎMPLINIREA ACESTUI DEZIDERAT, SE CUVINE CA BISERICA SĂ FACĂ MISIUNE ÎN ORICE POPOR, SĂ DUCĂ EVANGHELIA LA OAMENII DE ORICE LIMBĂ ȘI DE ORICE NEAM. ÎNSĂ ÎN BISERICILE NOASTRE POT FI AUZITE ZECI DE SCUZE PRIN CARE CREȘTINII ÎȘI JUSTIFICĂ SLABA IMPLICARE ÎN SLUIREA MISIONARĂ. IATĂ CÂTEVA MOTIVE REALE CARE STAU ÎN SPATELE ACESTOR SCUZE:

BISERICII SECOLULUI XXI ÎI LIPSEȘTE VIZIUNEA MISIONARĂ

Îmi amintesc că la mijlocul anilor 90 eram activ în evanghelizare pe străzile sau parcurile orașului Constanța. Era vremea când, dacă aveai o chitară în mână și zdrăgăneai mai tare din ea, adunai ușor douăzeci-treizeci de oameni care să te asculte cântând și predicând Evanghelia. În acea perioadă a venit în zona noastră o organizație suedeză care se focaliza pe evanghelizarea musulmanilor. În Dobrogea noi trăim de sute de ani alături de turci. Ne-au fost colegi de bancă, de strung, de birou. Ne înțelegem bine. Nu am cunoștință despre niciun conflict inter-etnic sau inter-religios în zona noastră, în ultima sută de ani.

**DACĂ S-AR FACE SUFICIENTĂ
PROMOVARE A MISIUNII,
DACĂ AM VORBI FIECĂREI
COMUNITĂȚI DE CREDINCIOȘI
PE LIMBA EI ȘI AM SUBLINIA
ÎN BISERICI ATÂT NEVOIA
IMENSĂ A PROPOVĂDUIRII
EVANGHELIEI CÂT ȘI MANDATUL
CLAR PE CARE NI L-A DAT
ÎNSUȘI MÂNTUITORUL HRISTOS,
MULTE ADUNĂRI LOCALE AR
FI GATA SĂ IASĂ DIN APELE
CĂLDUȚE ALE AUTOMULȚUMIRII
GĂSITE ÎNTRE CELE PATRU
ZIDURI ÎNTRE CARE STĂM
ÎNCHIȘI ȘI AR INVADA
NEAMURILE.**

„Ce treabă avem noi cu turcii?” – s-a ițit gândul în mintea mea, atunci când am auzit prima dată despre o lucrare în mijlocul lor. „Ei sunt turci, nu se pocăiesc, cum să le vestim lor Evanghelia? Ei sunt musulmani”.

Astăzi nu-mi vine să cred că au fost ani mulți în care un credincios penticostal, botezat cu Duhul Sfânt, făcea evanghelizare susținută printre români, însă nu se gândea, o clipă măcar, că și evanghelizarea turcilor ar fi responsabilitatea lui.

Sunt convins că dacă nu aș fi fost expus în mod sistematic învățării și apelului călduros pentru evanghelizarea musulmanilor, și astăzi aș fi gândit la fel ca în anii '90.

Bisericii românești care nu face misiune, îi lipsește viziunea. Acesta este principalul motiv pentru care multe biserici nu se implică în lucrarea misionară.

BISERICII SECOLULUI XXI ÎI LIPSEȘTE CURAJUL

Curajul de a se avânta în propovăduirea Mesajului până la marginile pământului. Curajul de a ieși dincolo de granițele țării cu scopul declarat de a face ucenici din toate neamurile. Români au intrat târziu, abia la sfârșitul mileniului trecut, pe scena misiunilor mondiale. La început fiind, ne frământă întrebările: „Cine suntem noi?”, „Cum ne vom descurca slujind în echipe internaționale?”, „Vom reuși oare să strângem banii necesari?”. Biserici și credincioși individuali nu se implică în misiune din pricina temerilor care-i copleșesc. Sentimentul inadecvării, teama de eșec, teama de necunoscut.

Am trăit câțiva ani pe un câmp de misiune, într-o țară preponderent musulmană. Am văzut nevoile lor și am văzut și cine sunt cei care le slujesc. Pot spune cu toată îndrăzneala: credincioșii români, din bisericile penticostale, POT face misiune. Sunt pregătiți să meargă la popoarele cele mai îndărătnice. Vor reuși și să strângă bani pentru toate nevoile lor și ale lucrării. Pentru că deși nu mai sunt săraci, penticostalii români știu ce înseamnă să trăiești în lipsuri. Pentru că am traversat o perioadă când nouă, creștinilor români, ni s-a interzis evanghelizarea publică, dar am învățat să fim creativi.

BISERICII SECOLULUI XXI ÎI LIPSEȘTE MOTIVAȚIA

Nu-L iubim suficient pe Hristos, de ce să nu o recunoaștem? Să Îl iubim în așa măsură încât să plecăm în toată lumea, literalmente, de dragul Lui. După cum mărturisește apostolul în 3 Ioan 7, despre cei care „au plecat pentru dragostea Numelui Lui”. Nu e vorba că românii nu sunt mobili. Am umplut fiecare colțișor al planetei. Însă iubim banul, iubim confortul. Ne place să fim la același standard cu ceilalți. Cu cine? Tot mereu cu cine-i mai bine situat ca noi. E nevoie de o nouă infuzie masivă de dragoste față de Hristos, adevărata motivație a oricărui misionar. Dragostea adevărată față de El ne va constrânge să ieșim spre a-l face de cunoscut Numele, să ne rugăm și să dăruim pentru ei, cei care au ajuns la marginile pământului, pentru dragostea Numelui Lui.

Nu vreau să închei fără să precizez că în secolul 21 există biserici românești

misionare. Biserici de la sat și de la oraș. Care se roagă cu pasiune și în mod regulat pentru cei plecați dintre ai lor, să ducă Evanghelia. „Frate, duminică de duminică deschidem Calendarul de Rugăciune pentru Misiune și ne rugăm pentru fiecare misionar” – am auzit de multe ori de la frați păstori și slujitori din biserici. Unii dăruiesc cu credincioșie, mult și sistematic. O biserică de sat din județul Suceava, din anul 2009, de când a primit o prezentare misionară, se implică financiar, trimițând o sumă foarte generoasă. Lună de lună. Alte biserici trimit tineri în misiune, studenți la școala de misiune, păstori, profesori, oameni care promovează, într-un fel sau altul, misiunea transculturală.

Dar sunt așteptate și alte adunări. Toate.

Aceasta i-ar spune Domnul, bisericii românești din secolul 21: „Pentru a deveni o forță misionară, îți lipsește un singur lucru. Ba chiar două. Viziunea, curajul și motivația. Du-te cu puterea pe care o ai!” ■

**E NEVOIE DE O NOUĂ INFUZIE MASIVĂ
DE DRAGOSTE FAȚĂ DE HRISTOS,
ADEVĂRATA MOTIVAȚIE A ORICĂRUI
MISIONAR.**

PRINCIPII **CARE AR TREBUI** **SĂ STEA LA BAZA** **PLANTĂRII** **DE BISERICI**

AUTOR: Șmalberger Gabriel
COORDONATORUL proiectului de plantare a bisericii „Flacăra
Speranței”, Constanța, România

*CÂND DUMNEZEU ESTE LA
LUCRU, O BISERICĂ ESTE
PLANTATĂ. ÎNTOTDEAUNA E
UN MIRACOL.*

ED STETZER

De-a lungul vieții am avut ocazia să aflu poveștile prin care au luat naștere unele biserici. În loc să-mi bucure inima, multe mi-au lăsat un gust amar. Mi-aș dori să pot spune că cele mai multe întâmplări auzite descriu entuziasmul unor creștini în aventura vieții lor, cu dorința de a împlini visul lui Dumnezeu. Realitatea este că, uneori, bisericile iau naștere în urma unor rupturi, incompatibilități, frustrări, care au ca protagoniști o biserică-mamă și un grup de oameni nemulțumiți, care decid că nu mai pot conviețui, așa că divorțează.

Deși această experiență este din ce în ce mai răspândită, cred din toată inima că nu așa trebuie să ia naștere o biserică. Sunt conștient că nu întotdeauna este posibilă plantarea unei biserici fără să apară tensiuni, însă dacă suntem onești și dornici să spunem lucrurilor pe nume, nici nu găsim des slujitori sau echipe care să fie gata să plătească prețul plantării unei biserici într-un mediu de pace și binecuvântare.

Prin harul lui Dumnezeu, în fiecare an iau naștere noi biserici și testul timpului va demonstra dacă vor avea impact pozitiv în societate și dacă Împărăția lui Dumnezeu se va extinde prin influența lor. Pe de altă parte, auzim și veștile triste despre biserici care se închid. Conform spuselor lui Gamaliel: „*Dacă lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea nimici.*” (Fapte 5:38-39)

Având în vedere că voia lui Dumnezeu este să continuăm să plantăm biserici, care sunt principiile călăuzitoare în proiectele de plantare de biserici, de a căror respectare ține siguranța că suntem pe drumul bun?

Se pot da multe răspunsuri la întrebarea aceasta, însă folosindu-mă de experiența unor oameni ai lui Dumnezeu care au contribuit la lărgirea teritoriilor Împărăției, dar și de proiectele în care am fost implicat până acum, am ales doar trei principii, care m-au călăuzit în slujire și mi-au fost de mare ajutor:

1 Asigură-te că motivația inimii este una bună!

Cele mai comune două moduri în care ia naștere o biserică sunt: prin împlinirea unei viziuni primite de la Dumnezeu sau prin împlinirea visului unui om. Înainte de a porni la drum într-un astfel de proiect, trebuie să ne punem sincer întrebarea: „Ce se ascunde în spatele acțiunilor mele?” Motivația Domnului Isus a fost mila și dragostea pentru oameni: „*Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite ca niște oi care n-au păstor*” (Matei 9:36). Deși au existat momente în care a fost ispitit de Satan să acționeze călăuzit de alte rațiuni, El nu a cedat și a continuat să slujească, fiind motivat de cele mai curate simțăminte.

Scriptura ne vorbește și de alt gen de motivație, catalogată de Pavel ca

fiind „*slava deșartă*” (Galateni 5:26 sau Filipeni 2:3). Chiar dacă în astfel de condiții Evanghelia este proclamată și pot apărea roade (Filipeni 1:15, 18), aceste lucrări au de suferit din pricina lipsei de caracter a slujitorilor (Filipeni 1:17).

2 Pleacă la drum însoțit de binecuvântarea bisericii-mamă!

Cartea Faptele Apostolilor abundă de exemple în care biserica-mamă din Ierusalim sau cea din Antiohia au trimis slujitori să facă muncă de pionierat, prin propovăduirea Cuvântului în noi teritorii (Fapte 8:14, 11:22, 17:10). Chiar dacă au întâmpinat împotriviri spirituale, cei trimiși au fost însoțiți de binecuvântarea bisericii-mamă și de o prezență specială a Duhului Sfânt. Prin urmare, au văzut miracolul pocăinței oamenilor și au înființat noi biserici.

Este un plus, când ești plantator, să ai alături o biserică care să te însoțească în tot procesul de înființare a noii biserici. Astăzi, bisericile care se deschid ca rezultat al viziunii bisericii-mamă, chiar și după ce ajung să fie de sine stătătoare, continuă să beneficieze de sprijinul acesteia, având parte pe termen lung de stabilitate.

Girul pe care biserica-mamă îl dă în comunitatea mai largă de credincioși este, de asemenea, un beneficiu de care se bucură biserica-fiică.

3 Dacă oamenii nu vin la tine, du-te tu la ei!

Oamenii necredincioși din alte cartiere ale orașului în care locuim nu ne calcă pragul bisericii foarte des. Biserica locală nu reușește întotdeauna să se facă auzită până la ei și impactul ei este limitat. Ideal ar fi ca fiecare cartier să fie servit de o biserică cu credincioși preocupați de soarta comunității în care locuiesc. Însă mulți credincioși suferă de ceva ce am putea numi agorafobie² sau homilofobie³ și, pe fondul acestor temeri, preferă să se limiteze la o viață de credință care se rezumă la spațiul dintre cei patru pereți ai bisericii. Probabil că la starea asta a contribuit și moștenirea lăsată de regimul comunist.

Deși astăzi, în România, beneficiem de o vreme foarte prielnică pentru a ne exersa dreptul la liberă exprimare și avem

posibilitatea să organizăm acțiuni de evanghelizare în spații deschise, pe străzi și chiar om la om, sentimentul meu este că această perioadă de har trece pe lângă noi, fără să o fructificăm la maximum.

Un lucru care mă uimește întotdeauna, atunci când ies pe străzi în căutarea de oameni ai păcii, este că încă există persoane care manifestă interes pentru a afla mai multe despre Domnul. Deci, nu trebuie să ne „întemnițăm” viața de credință și slujirea, rămânând între pereții bisericii. Haideți să mergem să-i căutăm pe acei oameni care au mare nevoie de Isus Hristos și care probabil că n-ar avea ocazia într-o viață să audă Cuvântul rostit de la amvonul bisericii.

Dumnezeu este suveran în problema mântuirii oamenilor și încă vrea să se folosească de noi în procesul acesta. Creștinii din Fapte 8:1 au primit un imbold de Sus pentru a-și împlini menirea și, din acel moment, vedem minunile lui Dumnezeu prin oamenii credincioși Lui. Istoria se poate repeta și în dreptul nostru. Totuși, va fi nevoie de o nouă prigoană sau ne vom mobiliza la timp? ■

NOTE:

- 1 Aici mă refer la cadrele de instruire unde am avut ocazia să cunosc plantatori de biserici cu experiență, care au împărtășit din cunoștințele lor: conferințele și cursurile avute cu organizațiile JV, NLI, MMU, M4 etc.
- 2 Conform MDA2 (Micul dicționar academic, ediția a II-a): 1 (Med) Teamă patologică de spațiile largi. 2-3 Repulsie (sau incapacitate) de a vorbi în public.
- 3 Fobia de a comunica cu oamenii - „Listă De Fobii”, *Ro.Wikipedia.Org*, ultima modificare 2017, accesat la data 10 noiembrie 2017, https://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_fobii.

FEMEIA PUTERNICĂ ÎNTR-O LUME A SLĂBICIUNILOR

AUTOR: Iulia Șmalberger MEMBRU FONDATOR, Biserica Flacăra Speranței, Tomis Nord, Constanța

În timp ce scriu aceste rânduri, îmi place să-mi imaginez că bem o cafea împreună și că discutăm despre felul în care Dumnezeu ne-a proiectat să fim femei puternice într-o lume plină de slăbiciuni, având ca reper Cuvântul Lui Dumnezeu, făcând din acesta un scut protectiv împotriva dificultăților vieții.

Dacă semeni cu mine, atunci viața ta este ca o cursă plină de obstacole, plină de provocări, de slăbiciuni, de temeri și, în ciuda planurilor, viselor și scopurilor noastre, viteza uimitoare a vieții continuă să ne asalteze cu probleme, stres, eșecuri și situații aparent imposibil de rezolvat.

Vezi tu, în lume a fost de la început un sâmbure de păcat, care s-a perpetuat transformându-se astfel în ceva imposibil de oprit: Adam și Eva au poftit ceva ce le-a fost interzis, după poftă a venit neascultarea, apoi acuzația; mai târziu, gelozia lui Cain față de fratele său Abel l-a condus la crimă și la minciună și, din păcate, multe alte păcate au intrat în lume de-a lungul veacurilor, săvârșite de oameni a căror inimă a fost pervertită și neascultătoare de Dumnezeu.

În urma păcatelor, lumea a devenit plină de slăbiciuni, de decădere, de suferință, amărăciune și confuzie, însă nu

vreau să îți atrag atenția asupra a ceea ce a devenit lumea în care trăim, ci asupra modului în care eu și tu putem face față tuturor acestor conjuncturi.

Oricât de mare ar fi dificultatea în care te afli, aș vrea să faci un exercițiu și să te gândești că au existat femeile ale Lui Dumnezeu înaintea ta, care au experimentat deja aceste dificultăți ale vieții și a căror viață a fost sădită în palma Lui Dumnezeu, iar El a fost tăria și sprijinul lor. Femeile care au trecut sau trec printr-o situație asemănătoare cu a ta au fost sau sunt femei valoroase, fie că vorbim despre femeile Bibliei, despre mama ta, despre vecina ta, sau despre o soră în credință. Sunt femei care au experimentat deja ce înseamnă lipsa, pierderea, bătrânețea și care ne-au lăsat în istoria Scripturii modele prin care putem fi îndrumate și încurajate în situațiile dificile din viața noastră. Exemplul lor continuă să fie ca un traseu prin Cuvântul Lui Dumnezeu care poate transforma viața și destine.

Indiferent dacă în viața ta ai o prietenă, un mentor sau o mamă cărora le împărtășești etapele vieții tale, poți recurge întotdeauna la resursele Scripturii, care relatează exemple de urmat ale unor femei ce au făcut din Dumnezeu o primă alegere

în rezolvarea problemelor lor. Lasă-L pe Dumnezeu să îți inunde inima și mintea, și astfel să poți găsi răspunsuri pentru fiecare problemă a vieții tale.

Te invit să lecturi mai departe 5 situații prin care noi, ca femei, trecem de-a lungul vieții – pe care le voi numi mai departe „5 lecții de viață” –, și să afli, totodată, un răspuns la problema în care te găsești, privind la soluțiile date ca la o resursă spirituală din partea Lui Dumnezeu. Îmi doresc ca, dincolo de problema pe care o ai, să crezi că TU ești o creație deosebit de valoroasă, iar Dumnezeu vrea ca TU să fii o femeie puternică într-o lume a slăbiciunilor.

1. Lecția curajului

Curajul este un cuvânt remarcabil, este o aptitudine pe care toate dorim să o avem în viața noastră. Atunci când în jurul tău se minte, tu să ai curajul să spui adevărul, atunci când lumea caută să se asemene cu chipul veacului acestuia, tu să ai curajul să îți păstrezi principiile și valorile, atunci când circumstanțele vieții par să te doboare, **să ai curajul și tăria să îți păstrezi încrederea și nădejdea în promisiunile Bibliei și, nu în cele din urmă, fii curajoasă să recunoști că ai nevoie de Dumnezeu.**

„Dacă va fi să pier, voi pieri!” (Estera 4:16). Acestea au fost cuvintele Esterei, care, aflând despre uneltirea pusă la cale de Haman împotriva poporului evreu, a decis să meargă la împărat pentru a cere clemență și pentru a salva viața semenilor ei. Înainte de acest pas dificil, Estera a pus în mișcare întreg poporul și, incluzându-se și pe ea, au intrat cu toții într-o perioadă de post și rugăciune. Dumnezeu avea în plan să salveze poporul evreu și să dea o rezolvare acestei situații disperate. Minunat este modul în care inima Esterei a fost mișcată și cum nevoia urgentă în care se afla a determinat-o să găsească în Dumnezeu singura scăpare.

Dacă te afli precum Estera într-o situație disperată, aștește-ți privirea spre Acela ce poate face ca imposibilul să devină posibil. Te încurajez să te pui în mișcare și să vii înaintea Lui Dumnezeu cu post și rugăciune pentru problema ta și să acționezi cu curaj, rugându-L pe El să îți ridice povara de pe umăr, oferindu-ți rezolvare. Poate că pentru rezolvarea cauzei tale Dumnezeu așteaptă să îți arăți dependența față de El și să îți dai voie să preia controlul vieții tale, lăsându-L pe El să potolească furtuna din viața ta, risipind norii și să îți aștească ochii spre curcubeul multicolor, care reprezintă salvarea ta de la o situație imposibilă. **Arată frumusețea curajului tău, punându-ți speranța în Dumnezeu și trăind o viață principală.**

PENTRU A FI GATA SĂ TE INSPIRI ÎN MOMENTE CRITICE, ÎN CARE AI NEVOIE DE CURAJ, TE ÎNDEMÎN SĂ CITEȘTI CARTEA ESTERA ȘI SĂ AFLI ÎNTREAGA POVESTE A ACESTEI FEMEII CARE A DAT DOVADĂ DE UN CURAJ REMARABIL.

2. Lecția slujirii

Poate că ești soție și mamă, sau poate că slujești în biserica ta și în toate cauți mereu să faci totul „ca pentru Domnul”. Dacă este așa, atunci dă-mi voie să îți spun că Dumnezeu se bucură de slujirea ta. Biblia ne învață să slujim Domnului, iar slujirea noastră să fie una altruistă, admirabilă. Pe paginile Scripturii găsim exemple de femei care au slujit cu bucurie: Dorca, Lidia, Priscila – aceste femei ne-au lăsat pași vrednici de urmat pentru a experimenta o slujire remarcabilă, precum a lor.

Fiind implicată în mai multe domenii de slujire în viața mea, nu am cum să nu îți mărturisesc că Dumnezeu răsplătește

fiecare efort care se depune pentru Împărăția Lui. Am experimentat în mod personal acest lucru și îți pot promite că și tu vei avea parte de binecuvântarea Lui Dumnezeu, dacă în viața ta vei căuta să îi slujești Lui Dumnezeu cu toată inima.

Poate te gândești că timpul tău este insuficient pentru a-ți permite să faci o slujire în cadrul congregației tale, dar dacă în căminul tău slujirea ta este una plină de dragoste și jertfitoare, cu siguranță Dumnezeu te va răsplăti. **Caută să fii credincioasă în lucrurile mici, iar Dumnezeu îți va încredința lucruri mai mari.**

Ai vrea ca viața altora să fie influențată pentru Domnul și să fie atinsă de dragostea Lui? Atunci îmbracă-te cu haina îndurării și bunătății (Coloseni 3:12). Învață să îi privești pe oameni prin ochii plini de dragoste ai Lui Isus și nu rămâne nepăsătoare la nevoile lor. Întreabă-L pe Dumnezeu: „Ce pot face pentru a le îmbunătăți situația?”. Te încurajez să crezi că atunci când vei face tot posibilul să acoperi nevoile altora, viața ta va fi folosită pentru Hristos!

Pentru a fii motivată la o slujire și o viață remarcabilă, te invit să citești 1 Timotei, capitolul 5.

3. Lecția dragostei față de Dumnezeu

În zilele noastre, chiar și femeile care au o relație personală cu Dumnezeu sunt constrânse din diferite puncte de vedere. Simți că nu ai îndeajuns de mult timp – constrângere! Vrei să fii o soție și o mamă bună, ținând pasul cu viteza alarmantă a lucrurilor pe care trebuie să le îndeplinești – constrângere! Se așteaptă de la noi să fim bune administratoare ale finanțelor și ale căminului nostru – constrângere! Serviciul și grijile cotidiene pun stăpânire pe viața ta de zi cu zi – constrângere! Slujirea pentru Domnul făcută în grabă poate fi de asemenea o constrângere!

Cum am putea să reacționăm la toate constrângerile vieții? Aplicând pacea sau panica?

Alegi să te comporți cu panică și frustrare ca Marta, să te adâncești în rezolvarea lucrurilor pământești fără să îți acorzi timp pentru lucrurile cerești, sau alegi să fii plină de pace precum Maria, stând la picioarele Domnului Isus cu inima deschisă, gata să primești cuvintele Sale pline de viață, lăsând ca toate treburile

pământești să mai aștepte, considerându-le pe locul doi în lista priorităților tale?

Dacă un observator extern ar analiza constrângerile din viața ta, cu cine crezi că te-ar putea identifica: cu Marta sau cu Maria? Ești de obicei agitată, sau încrezătoare și pe pace? Ești predispusă la a alerga fără sfârșit, sau te odihnești în Domnul?

Cu siguranță că te afli într-una dintre categoriile enumerate mai sus și mi-ar plăcea să află că în aceste momente Dumnezeu îți vorbește în mod personal și că alegi să îi acorzi Lui atenția și dragostea pe care o merită. **Ești conștientă că tot ceea ce ai vine din mâna Lui Dumnezeu?** Dacă da, atunci oprește-te din tumultul vieții, oprește-te din a încerca să deții controlul asupra tuturor lucrurilor din viața ta și vino plină de pace la picioarele Domnului și ascultă cuvintele Lui. El vrea să îți spună ceva foarte important.

Încerci tu să găsești moduri noi de a-ți arăta dragostea pentru Domnul? **Poate că oamenii vor considera, la fel ca și în cazul Mariei, că faptele tale de adorare la adresa Lui Dumnezeu vor fi neimportante, risipitoare sau neînțelepte, dar Dumnezeu va fi întotdeauna bucuros să stea de vorbă cu tine. Fă acest lucru în fiecare zi, cât de des și de generos vrei!**

Bucură-te de comoara prezenței Lui Dumnezeu în viața ta, atunci când te oprești să „iei masa cu Domnul”, cel care te cunoaște și te iubește, și fă din relația ta cu Isus prioritatea ta principală!

Caută în Scriptură Evanghelia lui Luca, capitolul 10, cu versetele 38 până la 42, și citește modul uimitor de purtare al Mariei, care a stat la picioarele Domnului și a sorbit fiecare cuvânt dătător de viață.

4. Lecția credinței

Ai cerut vreodată de la Dumnezeu vreun lucru având o credință de neclintit? Ai experimentat voința de a nădăjdui în lucrurile care nu se văd? Biblia afirmă: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd” (Evrei 11:1).

Cu alte cuvinte, credința este o alegere să crezi în ceva ce nu se vede în mod fizic. Poate că ai înălțat înspre Dumnezeu cereri sau poate că i-ai spus să te ajute să ai o credință mai mare. De multe ori atunci când Dumnezeu ne dă o credință mare, ne trimite și circumstanțe

prin care să o folosim. **O credință mare este încercată în lucruri mari și miraculoase.**

Accesând din nou Scriptura, găsim o femeie pe nume Ana, care este descrisă în ochii noștri ca o mărturie a harului Lui Dumnezeu. Ana este printre puținele femei a cărei poveste ne este relatată, fără ca Scriptura să consemneze ceva negativ în dreptul ei. Ea era soția lui Elcana, un levit care provenea din cele mai respectabile case de preoți. Ea își împărțea soțul cu o altă femeie, care o necăjea din pricina faptului că nu putea avea copii. Viața Anei era plină de probleme, dar în același timp plină de închinare și reverență la adresa Lui Dumnezeu. În fiecare an, Ana și soțul ei se suiau la Casa Domnului, pentru a se închina și a-l aduce jertfe Lui Dumnezeu (1 Samuel, capitoul 1, cu versetul 7).

Rugăciunea era vitală în viața Anei: ea se ruga Domnului (vs. 10) pentru un copil. Această femeie avea toate motivele să renunțe la a mai lupta ca dorința ei să fie împlinită, însă Ana s-a agățat de ceea ce avea – frânghia rugăciunii și a credinței – și a mers cu cererea ei înaintea tronului ceresc al Lui Dumnezeu.

Încă există o dorință în viața ta pentru care te rogi Lui Dumnezeu? Mai există credință în viața ta și nădejde că vei primi acel lucru? Biblia ne arată că Dumnezeu s-a uitat cu milă la situația Anei și și-a adus aminte de ea, dăruindu-i un copil, pe Samuel. Samuel a reprezentat burduful lacrimilor ei și a fost o binecuvântare pentru perioada istorică din vremea aceea, a poporului Lui Dumnezeu.

Încă mai crezi că Dumnezeu își poate aduce aminte de situația ta și de dorința ta? Dacă ceri cu ardoare ceva de la Dumnezeu, ceva ce este după placul Său, atunci vreau să îți spun că Dumnezeu își va aduce aminte de tine la vremea potrivită. Nu înceta să crezi!

Am folosit mai multe întrebări în această parte a lecției despre credință, însă am făcut acest lucru tocmai ca să subliniez așteptarea extrem de importantă pe care Dumnezeu o are de la fiecare dintre noi. Aceasta este credința. Adevărul că Dumnezeu face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele tău (Romani 8:28) ar trebui să te umple de speranță, indiferent de

circumstanțele prin care treci. Poate spui: „ce ușor pare”, însă Ana a trecut acest test; dacă ea a putut, vei putea și TU! Așa cum am mai amintit, au existat în Scriptură femei care, cu mult înainte ca tu să treci prin situația pe care o experimentezi chiar acum, au suportat și ele circumstanțe grele.

Când te rogi, binecuvântările Lui Dumnezeu pot lua diferite forme. Ești binecuvântată prin pace la fel ca Ana – „Ea a zis: Să capete roaba ta trecere înaintea ta! Și femeia a plecat. A mâncat, și fața ei n-a mai fost aceeași” (1 Samuel 1:18) – pacea Lui care întrece orice pricepere. **Ești binecuvântată prin alinare**, alinarea pe care ți-o dă „Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri” (2 Corinteni 1:3).

Fă acest pas al credinței și agață-te de promisiunile Lui Dumnezeu pe care El ți le oferă ca o resursă pentru viața ta! Invită-l pe Dumnezeu să fie stâncă credinței tale! **Pentru întărirea credinței în Dumnezeu, citește cartea 1 Samuel, capitolele 1, 2 și 3!**

5. Lecția dependenței de Dumnezeu

Anotimpurile din viața noastră sunt diferite. Trecem prin anotimpuri ale belșugului, dar și ale secetei.

Draga mea, tu și cu mine trebuie să învățăm aceste lecții care desăvârșesc în noi lucrarea Lui Dumnezeu de a fi mai mult asemenea chipului Său. Avem modele de femei puternice, remarcabile, înaintașele noastre, care ne-au pregătit terenul și ne învață calea Lui Dumnezeu. Dumnezeu lucrează în viața ta prin oameni, evenimente, circumstanțe și chiar coincidențe, dar în toate amintește-ți să fii dependentă de Dumnezeu!

Când treci prin suferință, propune-ți să reacționezi într-un mod cucernic, plin de credință, prin puterea Domnului. Crede promisiunile și lasă-le să-ți inunde viața din abundență! Când ești fericită, strigă de bucurie înaintea Domnului și binecuvântează-L pentru măreția Sa!

la acest adevăr pretutindeni: „te poți odihni oricând și constant sub aripile Lui Dumnezeu”!

Fii binecuvântată!

DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU MINE, PRIN NAȘTEREA FIULUI SĂU

Nouă, femeilor, ne place să primim daruri, chiar și fără o ocazie specială. Uneori noi suntem cele care oferim cadouri și, cu siguranță, suntem fericite atunci când vedem bucuria de pe chipul celor dragi când primesc darurile noastre. Tot așa, îmi place să-mi imaginez fericirea de pe chipul Lui Dumnezeu atunci când L-a trimis pe Fiul Său pe pământ, ca un cadou pentru omenire. Cu siguranță, în inima Lui Dumnezeu a existat și tristețe, deoarece venirea Fiului Său pe pământ avea să fie împresurată de suferință. Însă acest cadou avea să fie cel mai prețios dar pe care Dumnezeu ar fi putut să-l trimită nouă, tuturor. Prin nașterea Fiului Său pe pământ am căpătat îndurare și bucuria de a fi împăcați cu Dumnezeu Tatăl. Ce cadou frumos!

În această perioadă sărbătorim din nou momentul Nașterii Mântuitorului. Îmi doresc să privim această Sărbătoare ca pe un cadou neprețuit ce l-am primit acum mii de ani, dar care are aceeași valoare și în zilele de azi. Cadoul Lui Dumnezeu este gata și astăzi

să fie dăruit celor care doresc o viață de neprihănire.

Mai mult, Domnul Isus este Acela care îți poate face viața un izvor de bucurie, îți poate veni în ajutor atunci când îl chemi în rugăciune și te poate binecuvânta dacă stai în ascultare de vocea Sa.

Fă următoarea rugăciune, mulțumindu-l Lui Dumnezeu pentru cadoul Său, pe care l-am primit prin Fiul Său preaiubit:

„Isus, îți mulțumesc că ai venit în lumea noastră, să ne arăți ce înseamnă dragostea și sacrificiul suprem. Îți mulțumesc că reprezinți un cadou pentru inima mea și că ești gata și astăzi să mă mângâi, să îmi redai speranță, să mă vindec și să mă mântuiești. Ajută-mă să îți pot oferi și eu la rândul-mi inima mea, ca pe un cadou. Te rog să îmi dai acest cadou, deoarece este cel mai de preț dar pe care ți l-aș putea oferi. Ajută-mă să nu privesc momentul Sărbătorii Nașterii Tale ca pe un lucru obișnuit, sau pentru că am fi meritat să vii la noi pe pământ, ci să mă gândesc în adâncul inimii că Tu ai făcut asta din iubire pentru oameni, iar astfel, să pot învăța de la Tine și să pot face la fel, față de semenii mei. Fii binecuvântat, Fiule de Împărat.”

PROMISIUNI PENTRU FIECARE ZI

Dacă în inima ta dorești să fii o mijlocitoare în rugăciune, atunci acest plan de rugăciune te va ajuta să fii disciplinată și să ai o viață de rugăciune binecuvântată.

Încearcă în fiecare zi a săptămânii să stai de vorbă cu Dumnezeu în rugăciune, aducând cauzele tale, a prietenilor, a fraților tăi și a bisericii în care te afli!

LUNI

LUNI – ROAGĂ-TE PENTRU FAMILIA TA! Fără îndoială că te vei ruga zilnic pentru familia ta, dar, o dată pe săptămână, oprește-te și notează ce îți spune Dumnezeu pentru ei și modul în care te călăuzește să te rogi. Notează cum lucrează El în viața fiecărui membru al familiei. Alocă o pagină separată pentru fiecare membru. Lunea roagă-te, de asemenea, și pentru nevoile tale personale, pentru planuri, priorități săptămânale, sarcini și oportunități, nevoi fizice și financiare.

MARȚI

MARȚI – ESTE ZIUA PRIETENILOR. Fă o listă cu toți prietenii și familiile lor și „stai în spărtură” pentru ei. (Ezechiel 22:30). Roagă-te pentru prieteni, vecini și colegi cu probleme – cei întristați, cei ce au lupte în viața lor, cei ce sunt căldicei și cei ce au nevoie de har și înțelepciune deosebită.

MIERCURI

MIERCURI – ROAGĂ-TE PENTRU ÎNTREAGA LUME, pentru împlinirea Marii trimiteri și pentru misionari; pentru conducătorii țării, orașelor, județelor și școlilor; pentru prizonierii din închisorile fără gratii, precum sărăcia, foamea, boala, alcoolismul sau dependența de droguri, disperarea, ignoranța, valorile false etc.; pentru cei ce sunt înmănițai pentru Hristos. Roagă-te ținând seama de buletinul de știri.

JOI

JOI – ESTE ZIUA MULȚUMIRII. Mulțumește-I Lui Dumnezeu pentru marea Lui bunătate față de tine. Adu-I în dar o inimă mulțumitoare. Antrenează-ți inima să-I aducă multe laude Domnului.

VINERI

VINERI – ROAGĂ-TE PE NUME PENTRU CEI PIERDUȚI, ca ei să-L cunoască pe Hristos ca Domn și Mântuitor. Roagă-te ca creștinii să se întoarcă la dragostea dintâi pentru Isus (pentru trezire în biserică) și pentru trezire și evanghelizare în țară și în lume. Roagă-te încât creștinii să abunde în Hristos și să mărturisească bucuria și puterea Lui oriunde ar merge. Roagă-te pentru influența creștină în media, cărți, muzică, educație, societate.

SÂMBĂȚĂ

Sâmbătă – roagă-te pentru nevoile speciale ale sfârșitului de săptămână, pentru familii și pentru cei bolnavi.

DUMINICĂ

DUMINICĂ – ROAGĂ-TE PENTRU BISERICĂ! Întocmește o listă de promisiuni biblice și datează-le! Roagă-te pentru păstori, pentru comitet, pentru grupe de casă, programe, evenimente, evanghelizare și plantări de biserică!

„PÂNĂ ACUM N-AȚI CERUT NIMIC ÎN NUMELE MEU:
CEREȚI ȘI VEȚI CĂPĂTA, PENTRU CA BUCURIA
VOASTRĂ SĂ FIE DEPLINĂ.”

IOAN 16:24

Rețeta de Crăciun

COZONAC ROSENIKRANTZ

INGREDIENTE:

2 ouă
3 linguri de zahăr
120 ml de lapte
400 de grame de făină
25 de grame de drojdie
coajă rasă de portocală
1 linguriță de zahăr pudră cu păstăi de vanilie
1 linguriță de esență de rom
1 praf de sare
120 de grame de unt
5 linguri de zahăr pentru unt
200 de grame de nucă măcinată
9 linguri de zahăr pentru caramelizat

MOD DE PREPARARE:

Cele 9 linguri de zahăr le punem într-o cratiță (diametrul de 24 de centimetri) și le caramelizăm. Mișcăm cratița, tapetăm și pereții cu zahăr ars și îl lăsăm la răcit. Untul îl mixăm cu 5 linguri de zahăr până obținem o cremă. Laptele îl încălzim puțin cu cele 3 linguri de zahăr, punem drojdia, o amestecăm bine și lăsăm să se umfle puțin (aproximativ 10 minute).

Într-un bol punem făina cernută, coaja rasă de portocală, zahărul cu păstăi de vanilie, și esența. Ouăle le batem spumă cu sarea și le punem peste făină. Turnăm ușor amestecul de lapte cu drojdie și începem să frământăm. Frământăm până aluatul devine nelipicios și ingredientele sunt bine încorporate.

Înfăinăm puțin masa de lucru, iar cu un sucitor întindem aluatul până obținem un dreptunghi de grosimea unui centimetru, cu aproximație.

Cu ajutorul unei palete de silicon întindem crema de unt uniform peste foaie. Deasupra presărăm nucă din abundență și presăm puțin cu mâinile ca să intre nuca și în unt. Rulăm foaia, apoi tăiem 6 rulouri de aceeași dimensiune. Le așezăm în vasul cu caramel și le lăsăm o ora la crescut într-un loc cald.

După acest timp dăm cratița în cuptorul încins, la o temperatură de 170-180 de grade, și îl lăsăm până este frumos rumenit deasupra (aproximativ 35 de minute). Scoatem cozonacul când este copt și imediat îl răsturnăm pe un platou pentru a nu se întări caramelul.

Îl lăsăm să se răcească, apoi îl putem savura alături de familie și prieteni.

Poftă bună vă doresc!

PAGINI
REALIZATE
DE IULIA
ȘMALBERGER

SEMNIIFICAȚIA CRĂCIUNULUI

AUTOR: Dr. Valentin Dedu

EMAIL: valentin.dedu@gmail.com BLOG: valentindedu.wordpress.com

Oamenii trăiesc faptele în funcție de conotația simbolică a acestora. Intensitatea și natura trăirii unui eveniment este dată de semnificația acestuia. Faptele capătă semnificație prin acordarea de sens. Nînsoarea în sine este un fapt natural care, în funcție de conotația simbolică, este trăită în mod diferit. Pentru un copil siberian nînsoarea face parte din obișnuit și banal. Pentru un alt copil din altă zonă a globului, nînsoarea aduce cu ea un mesaj al bucuriei, al distracției, al sărbătorii... Același fapt poate fi trăit în mod diferit, datorită semnificațiilor diferite pe care le capătă. Noi trăim la nivel de semnificație, nu la nivel de fapte, trăim la nivel de emoție în funcție de modul în care receptăm un anumit eveniment și nu în funcție de evenimentul în sine.

Istoria nașterii lui Isus Hristos se include în planului universal al lui Dumnezeu de mântuire a omului. Evenimentul nașterii lui Hristos se potrivește scopului spre care Dumnezeu îndreaptă omul și universul. De aceea doresc să privim la sărbătoarea Crăciunului într-un sens mai amplu, având o perspectivă de ansamblu creată pe baza mai multor abordări: *perspectiva profetică* – pentru a înțelege că Dumnezeu comunică ceea ce dorește să facă; *perspectiva istorică* – pentru a înțelege că Dumnezeu pregătește terenul pentru ca profețiile pe care El le-a rostit să se împlinească exact și la timpul potrivit; *semnificația teologică* – pentru a înțelege gândul și planul lui Dumnezeu pentru noi, oamenii.

1. SEMNIFICAȚIA PROFETICĂ

Înainte ca Dumnezeu să facă un lucru, pregătește terenul. Dumnezeu are un plan pentru toate lucrurile, El are un plan original care include toate etapele istoriei, însă pentru a fi realizat, planul lui Dumnezeu trece prin mai multe etape până la împlinire.

- + Dumnezeu comunică un mesaj... - profeție
- + Dumnezeu călăuzește un om sau mai mulți... - pregătire
- + Dumnezeu pregătește un timp... - împlinire

Principalele profeții ale Vechiului Testament referitoare la nașterea Domnului nostru Isus Hristos sunt următoarele:

- + Genesa 3:15, Isaia 7:14 – Mesia va fi născut din sămânța femeii – Matei 1:18
- + Genesa 49:20 – Peste iudei va domni un neevreu – Matei 2:1
- + Numeri 24:17 – Nașterea lui va fi anunțată de o stea – Matei 2:1
- + 2 Samuel 7:12, Isaia 11:1,2 – El va fi din casa lui David – Luca 1:31-33

- + Mica 5:1,2 – El se va naște în Betleem – Matei 2:6
- + Isaia 7:14 – Născut dintr-o fecioară – Matei 1:18, 24, 25; Luca 1:26
- + Palmul 72:10 – El va fi întâmpinat cu daruri – Matei 2:1, 11
- + Ieremia 31:15 – Irod ucide pruncii – Matei 2:16

De ce vorbim de profeție? Hristos a venit în lume pentru toți oamenii, însă el a venit în poporul Israel, și mai întâi aceștia trebuiau convinși, iar profeția este un argument foarte puternic atunci când este vorba de evrei. În același timp, profețiile au avut rolul să pregătească terenul venirii lui Mesia și au creat ceea ce s-a numit „așteptarea mesianică”. Apostolul Pavel spune că Hristos a venit la „împlinirea vremii” (Galateni 4:4), și nu se poate vorbi despre o împlinire a vremii fără o așteptare a acestei împliniri.

2. SEMNIFICAȚIA ISTORICĂ

S-a vorbit mult despre faptele care au avut loc la Primul Crăciun, însă este bine să recontextualizăm evenimentele și să încercăm să le prezentăm într-o ordine logică și cronologică. Am spus deja că scena lumii iudaice era dominată de această „așteptare mesianică”. Puteai să simți în discuțiile dintre oameni, la sinagogă, în piață, peste tot se vorbea despre așteptatul Mesia.

Ce a produs această „speranță mesianică”?

În primul rând, *profețiile*, însă trebuie să fie și alte cauze pentru ca sentimentul de „așteptare mesianică” să se amplifice.

În al doilea rând, *tăcerea lui Dumnezeu* timp de patru secole i-a făcut pe evrei să își dorească un cuvânt special și nou de la Dumnezeu. Uneori, când Dumnezeu vrea să facă ceva extraordinar, pregătește terenul printr-o perioadă de tăcere. Tăcerea lui Dumnezeu provoacă în noi dorința înfocată de a-l auzi glasul. Dacă Dumnezeu nu-ți poate câștiga atenția prin Cuvintele Sale, cu siguranță o va face prin tăcerea Lui.

În al treilea rând, *dominația romană* care se caracteriza prin violență și decădere morală a produs în lumea de atunci o nemulțumire care cerea o schimbare. Decăderea morală și slăbirea vechilor religii lăsau pe mulți oameni sceptici și decepționați, însă, în același timp, însetați după un mesaj al vieții.

În al patrulea rând, faptul că *pe tronul lui Israel nu se mai afla un iudeu*, ci un idumeu, un urmaș de-al lui Esau. Edomiții au fost în toată istoria lor vrăjmași ai Israelului, iar acum peste ei domnește unul care prin definiție le este vrăjmaș. Să-mi fie iertată comparația, însă nu am alta mai bună: este ca și cum președinte al României ar fi un ungur. Irod a fost fiul lui Antipater, care a fost așezat pe tronul Iudeii în mod abuziv, în anul 63 î.Hr., de către dominația romană. Au urmat atunci multe tulburări sângeroase și lupte neîntrerupte pentru că iudeii voiau să își recâștige libertatea. Irod a domnit între anii 37-4 î.Hr. Titulatura de „cel Mare” și-a dobândit-o printr-o politică încununată de succes – care l-a ajutat să depășească unele situații de criză și care s-a bazat pe prietenia cu romanii – și mai ales prin construcțiile impresionante pe care le-a ridicat: o serie de temple, monumente romane, iar pentru a căpăta bunăvoința iudeilor, a reclădit templul lui Zorobabel.

Irod a fost viclean și rău, destrăbălat și crud. Un istoric a scris despre el: „și-a luat domnia ca o vulpe, a domnit ca un tigru și a murit ca un câine”. Pentru a câștiga domnia s-a căsătorit cu Mariamne, fiica unui împărat și preot hasmodeu (anul 37 î.Hr.). Pe fratele acesteia, Aristobul III, Irod l-a omorât în anul 35 î.Hr., mai exact a cerut să fie înecat; pe Mariamne a executat-o în anul 29 î.Hr., cuprins fiind de o gelozie turbată; pe mama ei a ucis-o în anul 28 î.Hr., iar în anul 25 i-a ucis pe ultimii bărbați hasmoneni. După Mariamne, Irod a mai avut încă nouă soții. Odată cu uciderea pruncilor din Betleem, Irod și-a ucis și trei fii de-ai săi, Alexandru, Aristobul și Antipater. Acest fapt l-a făcut pe un istoric de-al vremii să afirme: „este mai bine să fii porcul lui Irod decât copilul lui”.

Se observă și din descrierea Noului Testament că Irod suferea de un sever grad de schizofrenie. Avea delir de persecuție, credea că tot timpul cineva are ceva cu el, că-i vrea răul, gândea că cineva pândeste să-l omoare. Vă dați seama de ce „speranța mesianică”

era ultima șansă a evreilor din acel moment. În timpul acestui împărat Hristos a venit în lume, ba mai mult, a venit ca un copil, friv și fragil, care a avut nevoie de protecție pentru a supraviețui prin fuga părinților în Egipt.

După cum v-ați putut da seama, nașterea lui Isus Hristos nu a avut loc în anul 0. Irod cel Mare a murit în anul 3 î.Hr., iar nașterea a avut loc în timpul lui Irod cel Mare, deci cel mai probabil, dacă punem și marja pe care și-a luat-o Irod când a dat porunca pentru punerea pruncilor, cel mai devreme, nașterea lui Isus a avut loc în anul 4 î.Hr., chiar 5 î.Hr.

Acum să vedem ordinea evenimentelor din Sfânta Scriptură:

- + Vestea nașterii lui Ioan Botezătorul (Luca 1:5) a fost primul moment în care Dumnezeu a început să vorbească după o tăcere de 400 de ani. Acest lucru a fost cunoscut evreilor care au fost în cea zi la Templu. Acest eveniment le-a întărit speranța mesianică.
- + Vestirea nașterii lui Isus Hristos (Luca 2:26-38). Dacă prima veste este adusă în Templu, cea de-a doua este adusă unei fecioare care locuia în cea mai disprețuită cetate a Israelului, în Nazaret.
- + (Visul lui Iosif. Matei 1:20)
- + Vizita Mariei la Elisaveta (Luca 39-56). Se pune problema când i-a vorbit Dumnezeu lui Iosif: înainte de plecarea la Elisaveta sau după. Dacă Dumnezeu i-a vorbit lui Iosif după trei luni, ne dăm seama ce greu i-a fost să decidă și să accepte voia lui Dumnezeu. Plecarea nu a fost decisă de Iosif și Maria, ci este un sfat dat de îngerul lui Dumnezeu Mariei. Maria a rămas la Elisabeta până în apropierea nașterii lui Ioan Botezătorul și s-a întors în Nazaret.
- + Nașterea lui Ioan Botezătorul. (Luca 2:56-67)

continuă la p. 24 >>>

privire la copil, iar în acest timp copilul ar fi crescut suficient cât să îndure o călătorie mai lungă.

- + Fuga în Egipt. (2.13)
- + Uciderea pruncilor. (Matei 2.16-18)
- + Întoarcerea din Egipt direct la Nazaret. (Matei 2:23)

3. SEMNIFICAȚIA TEOLOGICĂ

Există mai multe răspunsuri clasice care pun în valoare semnificația întrupării lui Hristos, dar aş vrea să mă opresc asupra celor care sunt legate direct de nașterea Lui. Cred că este necesar să afirm încă o dată că Hristos nu a început să existe atunci când s-a născut în Betleem, ci existența Lui este veșnică. Hristos este veșnic și este Dumnezeu.

1. Să îplinească planul lui Dumnezeu. Creștinul nu trebuie să privească întruparea lui Hristos ca fiind un fapt liric, ci trebuie să considere acest fapt cu cea mai mare importanță pe care i-a acordat-o Dumnezeu. În cer s-a făcut un consiliu și s-a pus întrebarea „Cine va merge pentru noi?” S-a făcut o tăcere adâncă, și Fiul lui Dumnezeu spune „Eu vin să fac voia Ta, Dumnezeule” (Psalmul 40). Isus cunoștea toate implicațiile acestei decizii, însă a luat-o de dragul nostru. Isus a venit pe pământ de bunăvoie să dovedească lumii și lui Satan că există cineva care va asculta până la capăt de Dumnezeu. De fapt, testul ascultării lui Isus a început în cer.

Satan l-a acuzat pe Dumnezeu că este nedrept, că a dat o Lege pe care nici un om nu o poate împlini. Isus, chiar dacă era Fiul lui Dumnezeu, nu a profitat de acest lucru și „a luat chip de rob și s-a făcut asemenea oamenilor” (Filipeni 2). Exact invers cum a făcut Satan. Isus s-a coborât, Satan s-a înălțat.

2. Să confirme caracterul lui Dumnezeu. Isus a venit ca un copil ca să dovedească iubirea Lui pentru oameni. Prin păcat noi ne-am îndepărtat de Dumnezeu, însă El în dragostea Lui ne-a căutat atunci când nu ne păsa de El.

3. Să-L descopere oamenilor pe Dumnezeu. Dumnezeu nu este polițistul care stă după colț să vadă ce reguli ai mai încălcat. Teama este emoția primară a oricărui om care se apropie de Dumnezeu. Oare poate exista ceva mai „înflorător” decât un copil cu mânuțele strânse de corp, înfășat în scutece? Cât de frumos descrie versul unui colind această realitate: „Ia Crăciun a gângurit iubirea!”.

Pe lângă aceste semnificații, mai pot fi adăugate și altele:

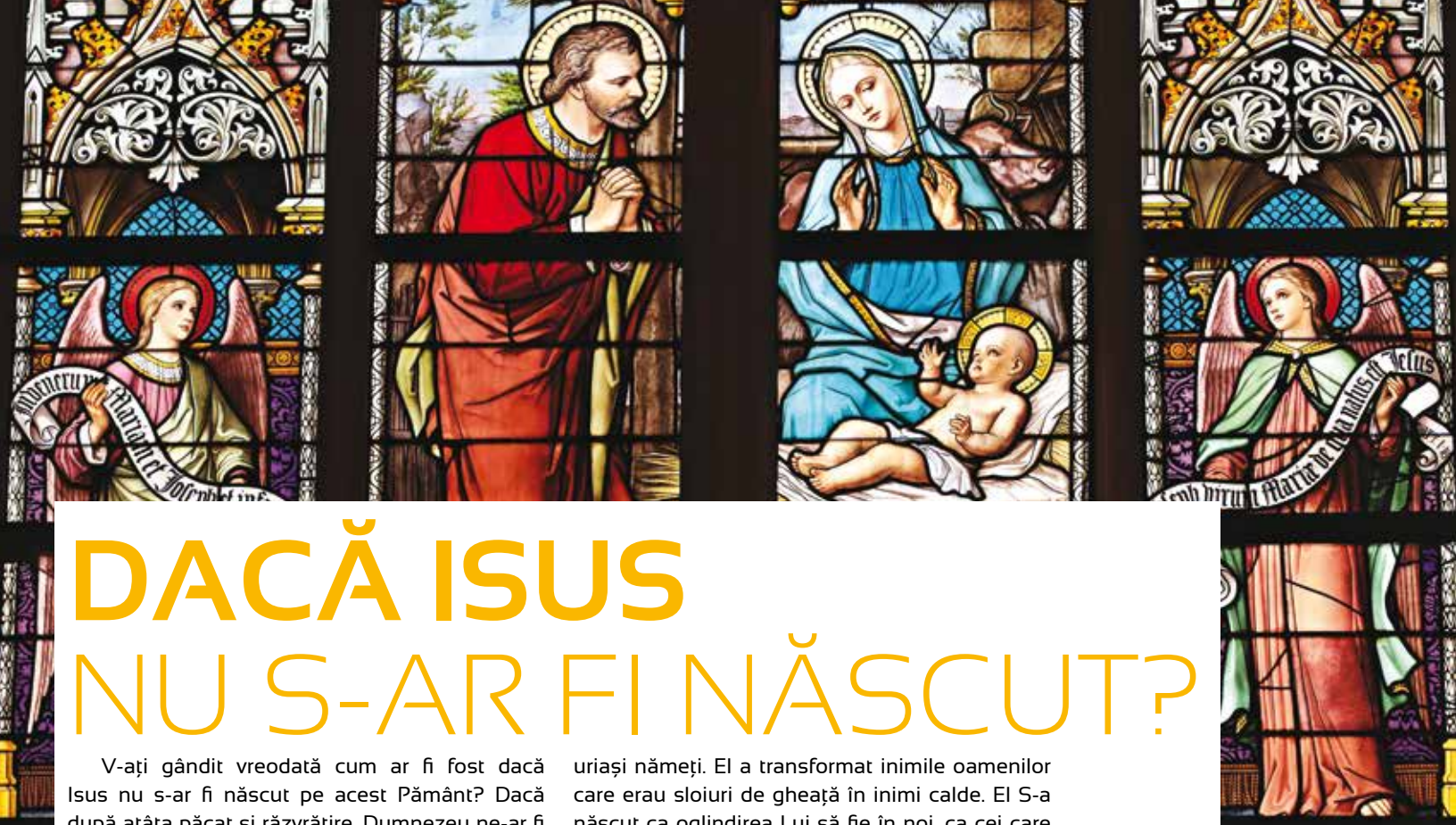
- + S-a născut ca să trăiască o viață fără de păcat, în deplină ascultare de Tatăl.
- + S-a născut ca să îplinească Legea.
- + S-a născut să ne arate un model în relațiile cu oamenii, în relația cu Dumnezeu, în slujire, în relație cu ispita și păcatul, un model de acțiune, un model moral, un model activ și viu.
- + S-a născut să moară pe cruce pentru a realiza mântuirea omului și eliberarea lui de păcat.

Întruparea lui Hristos a avut un impact nemăsurat în istoria umanității. El nu a scris nici o carte, dar cărțile care s-au scris despre El nu le-ar putea cuprinde nici o bibliotecă. Nu a scris nici un vers, dar despre El s-au scris mii de versuri. A împărțit istoria, a inspirat arta, a îmbogățit cultura, a iluminat teologia și a schimbat vieți. A semănat speranță acolo unde era deznădejde, a semănat iubire acolo unde era ură, a dus lumină acolo unde era întuneric, și, mai presus de toate, s-a jertfit pentru viața lumii. ■

NOTE:

1. Gerhard Maier, *Evangelia după Matei*, Editura Lumina lumii, Korntal, Germania 1997/2000, p. 32.

- + Decretul de recensământ al lui Cesar Augustus. Era un lucru foarte obișnuit la romani să facă recensăminte, câte unul la 14 ani. Romanii făceau recensăminte cu scopul (1) de a stabili autoritatea romană; (2) de a ține o evidență cât se poate de exactă a populației; (3) de a avea o evidență a celor angajați; (4) de a-i înscrie pe cetățeni pentru serviciul militar (evreii erau însă scutiți de acest lucru); (5) de a ține o evidență a proprietăților pentru stabilirea taxelor; (6) de a aduna taxele. Acest decret a fost prilejul care le-a dat posibilitatea lui Iosif și Mariei să călătorească în cetatea natală.
- + Călătoria spre Betleem (Luca 2:3). Înscrierea fiecărei persoane în cetatea de baștină a fost o datorie, dar și o plăcere pentru evrei. Ziua ajungerii la Betleem și ziua nașterii nu se știe dacă sunt identice. Nu este chiar atât de clar. Se prea poate ca Iosif și Maria să fi luat în calcul întoarcerea în Nazaret imediat după recensământ, astfel încât Maria să nască acasă, dar lucrurile s-au prelungit și timpul nașterii s-a împlinit exact pe când ei erau încă la Betleem.
- + Vestea adusă păstorilor din Betleem. (Luca 2.8-11)
- + Corul îngerilor și mesajul lor: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” (Luca 2:14)
- + Răsărirea stelei și plecarea Magilor din Răsărit. (Matei 2:1)
- + După 8 zile a avut loc tăierea împrejur. (Luca 2.21) Ziua a opta este ziua în care se pune și numele copilului și se face circumcizia. Se prea poate ca pentru acest lucru Iosif împreună cu pruncul să fi făcut o călătorie la Ierusalim.
- + La 40 de zile, călătoria la Ierusalim pentru prezentarea înaintea Domnului a întâiului născut și aducerea jertfei care se cuvenea pentru acest lucru. De data aceasta a fost prezentă întreaga familie.
- + Vizita Magilor. (Matei 2:1-11) Dacă steaua s-a arătat exact în momentul nașterii lui Isus, atunci magii au avut nevoie de câteva luni pentru a face această călătorie. În sprijinul acestei afirmații stă referința din versetul 11, care spune că au găsit pruncul „în casă”. Familia nu mai era într-un grajd, pruncul nu mai era într-o iesle, ci se aflau cu toții într-o casă. Agitația recensământului a trecut, însă părinți nu au plecat atât de repede în Nazaret, ci au considerat că este mai potrivit să rămână la Betleem pentru a împlini tot ce porunea Legea cu

DACĂ ISUS NU S-AR FI NĂSCUT?

V-ați gândit vreodată cum ar fi fost dacă Isus nu s-ar fi născut pe acest Pământ? Dacă după atâta păcat și răzvrătire, Dumnezeu ne-ar fi abandonat?

Inima lui Dumnezeu de Tată a sângerat cu siguranță atunci când L-a trimis pe unicul și preaiubitul Fiu pe Pământ ca El să se nască, să fie batjocorit, respins, scuipat, chinuit și să moară pentru noi, ca prin El să devenim și noi copiii Tatălui.

Vă spun ce s-ar fi întâmplat dacă Isus nu s-ar fi născut pe Pământ: am fi fost întemnițați în lacrimi și fiere, am fi fost pe margini negre în prăpăstii uitați, am fi fost împotmoliți în mocirla pieirii, biciuiți de ndoieli, neliniști și amar, oftând în tragicul destin, târându-ne captivi spre un drum fără cale de întoarcere, triști, ciobiți și sfărâmați, înveninați de iad printre mormane de tristeți, împinși de demoni în adânc chinurilor și veșnic. Am fi fost lipsiți de zâmbet, dans și alint. Dragostea, speranța și credința neatînse erau de ale noastre suflete frivale. Duhoarea iadului sugruma sclipiri de viață și schilodea suflarea noastră. Însângerați gemeam tot mai greu cu aripile frânte, fără a cunoaște zborul suflului divin spre infinitul fără de margini. Sărăciți eram de lumea lui Isus plină de drag și mângâiere.

Dar vreau să vă dau o veste extraordinară: Isus s-a născut aici, în valea de plângeră, străpungând zărilor înveninate și deslușindu-ne cărarea sclipirilor eterne, de Acolo unde timpul nu își mai are sensul și unde trăirea cu Isus este sensul, pentru mine, pentru tine, pentru întreaga omenire. S-a născut Isus pe „roca topită de păcat și mizerie” și a adus, odată cu venirea Sa în lume, vibrații de viață printre zidurile reci, ninsori suave și lacrimi albastre, o iarnă caldă pe tot întinsul acoperit de

uriași nămeți. El a transformat inimile oamenilor care erau sloiuri de gheață în inimi calde. El S-a născut ca oglindirea Lui să fie în noi, ca cei care ne privesc ochii să vadă strălucirea lui Hristos prin ei; pentru ca trecerea noastră să lase adierea dragostei în urmă, să fim îmbrățișarea Lui pentru cei nemângâiați și cei nebăgați în seamă, să fim alinarea mâinii Lui acolo unde este suferință, să fim prietenii celor fără prieteni și să nu așteptăm nimic în schimb.

Este Crăciun și astăzi vreau să fiu conștientă că Isus a venit pentru mine ca să îmi ofere în dar harul și o comoară ce nu are cum să se piardă. Nu vreau să mă gândesc la cozonaci și mâncare, vreau să mă identific cu Isus. Vreau să mă dezbrac de mine însămi și să mă îmbrac cu haina Cerului înfinit; vreau să mă dezbrac de ambițiile și visele mele și vreau să îmbrac visele lui Hristos; vreau să mă dezbrac de pulsul pământului și vreau să îmbrac ritmul Cerului; vreau să dezbrac zâmbetul fals și superficial al lumii și vreau să îmbrac zâmbetul lui Hristos. Astăzi vreau să mă desprind din rădăcini de pământ, să îmi înfirip rădăcinile în inima lui Hristos și nimic să nu mă mai dezrădăcească, pentru că Isus s-a născut ca tăria noastră să fie bucuria noastră în El (Neemia 8:10).

Mă rog ca astăzi să înțelegi cu adevărat însemnătatea Crăciunului, că Isus e cel celebrat. De fapt este o celebrare a salvării noastre. El s-a întrupat ca noi să fim salvați de întuneric și chin. Nu mâncarea, bradul, cadourile, hainele scumpe sau distracția sunt celebrate astăzi, nu, nu! Astăzi celebrăm bucuria venirii lui Mesia în inimile noastre cu mântuire, speranță și dragoste! Cât har nemeritat! ■

AUTOR: Ramona Ciobanu, fost misionar în Africa și biruitoare în lupta cu cancerul. În 2014 a publicat cartea *Foite de suflet*.

EMANUEL

DUMNEZEU ESTE CU NOI

AUTOR: Dr. Ioan Brie
RECTOR al Institutului
Teologic Penticostal
București

Anunțând înainte de vreme nașterea lui Mesia, profetul Isaia vestea că Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu, căruia I se va pune numele Emanuel, care, tâlmăcit, înseamnă Dumnezeu este cu noi. Evanghelistul Matei evocă această profeție arătând că ea s-a împlinit prin nașterea lui Isus. Dincolo de faptul că profeția anunța că Cel care se va naște este de natură divină, el fiind Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ea ne spune că nașterea lui Isus realizează și confirmă că Dumnezeu este cu noi. Cum ar trebui să înțelegem afirmația că Dumnezeu este cu noi? Vă propun să reflectăm la trei înțelesuri:

1. Dumnezeu este cu noi: Dumnezeu s-a făcut neam cu oamenii.

Dacă până la nașterea lui Isus, Dumnezeu s-a apropiat de oameni prin ingerii Săi, prin revelații înfricoșătoare, prin teofanii sau prin profeții Săi, prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, Însuși Dumnezeu vine la noi. În esența ei, întruparea lui Isus este însușirea naturii umane de către Fiul lui Dumnezeu. În timp ce Isus este Dumnezeu adevărat, el este și om adevărat. Dumnezeu este cu noi, în înțelesul întrupării, nu înseamnă că Dumnezeu este cu noi prin alianță, prin întovărire, prin alăturare sau prin împrietenire, ci ne arată că Dumnezeu a trecut efectiv de partea oamenilor – El S-a întrupat, a devenit unul dintre noi, a devenit parte a rasei umane, Și-a însușit natura noastră umană. Întruparea lui Isus trebuie înțeleasă ca înrudire a lui Dumnezeu cu umanitatea; prin întruparea lui Isus, Dumnezeu se face neam cu lumea: El S-a făcut părtaș cărnii și sângelui nostru; adică a devenit neam cu noi. Desigur că în tot

acest timp, Isus este Dumnezeu adevărat, împărtășind deplin întreaga natură divină, comună Tatălui și Sfântului Duh.

Între un artist și opera sa există o prăpastie de netrecut. Chiar dacă artistul poate crea opera sa, el nu se poate întrupa în opera sa. Un pictor poate să facă un tablou, dar nu se poate face pe sine tablou. Un sculptor poate sculpta o statuie, dar sculptorul nu se poate face statuia sculptată. Prăpastia ontologică dintre artist și operă nu a putut fi trecută niciodată în istoria omenirii, cu o excepție: întruparea lui Isus, Fiul lui Dumnezeu. Toate cele ce există au fost create prin Fiul, inclusiv oamenii. În actul întrupării, Fiul lui Dumnezeu, care a creat omul, a devenit El însuși Om. În acest înțeles ar trebui să citim afirmația „Dumnezeu este cu noi”.

2. Dumnezeu este cu noi: omenirea reprimește demnitatea pierdută prin păcătuire.

Trecerea lui Isus de partea neamului omenesc, prin actul întrupării, reprezintă acordarea de către Dumnezeu a cinstirii supreme față de omenire. Omenirea reprimește demnitatea pierdută prin căderea în păcat. Oricât de degradată de păcat ar fi vreo ființă umană, demnitatea ei este restaurată prin întruparea lui Isus. Fiecare om, creștin sau necreștin, este avut în vedere prin actul întrupării: Isus s-a întrupat pentru toți și a murit pentru toți. Prin urmare, întruparea lui Isus ridică neamul omenesc la un nivel superior. Acest fapt ne îndatorează pe fiecare să fim recunoscători față de Dumnezeu pentru harul primit și plini de respect față de semenii noștri, cu care Dumnezeu ne înfrățește nu numai prin actul creației, ci și prin actul întrupării lui Isus.

3. Dumnezeu este cu noi: speranță pentru oameni – lumea poate fi mai bună.

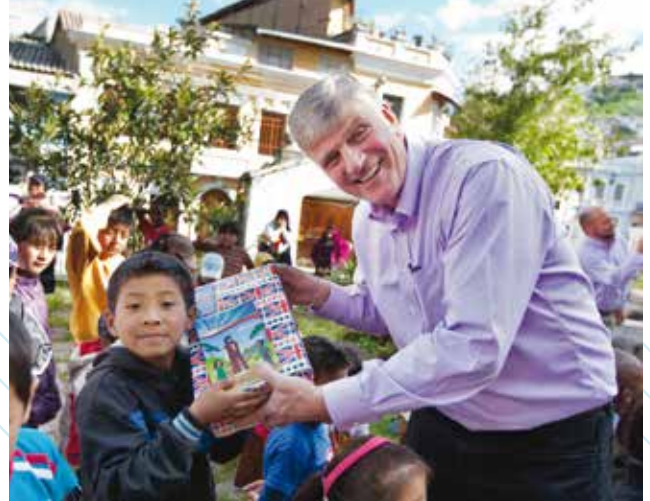
Întruparea Domnului ne deschide spre perspectivele speranței. Mesajul central al întrupării este speranța. Isaia anunța că poporul care umbla în întuneric vede o mare lumină (Isaia 9:2). Semnificația centrală a nașterii lui Isus este dată de faptul că, deși lumea a păcătuit împotriva lui Dumnezeu, totuși Dumnezeu nu a abandonat lumea, dimpotrivă, Dumnezeu își aduce lumea mai aproape de inimă decât a fost ea vreodată. Prezența Fiului lui Dumnezeu în mijlocul rasei umane, identificarea Lui cu omenirea creează premisele ca lumea noastră să devină mai bună. Datorită întrupării Domnului avem dreptul legitim să privim spre viitor cu speranță și să viețuim în așa fel încât lumea noastră să fie mai bună: Dumnezeu este cu noi. Întruparea lui Isus, înomenirea Fiului lui Dumnezeu, ne provoacă să ne gândim la înduhovnicirea noastră, la asemănarea noastră cu El. Dacă El s-a făcut ca noi, trecând de partea noastră, se cade ca și noi să trecem de partea Lui, făcându-ne ca El: buni, iubitori, iertători și generoși ca El.

Vă doresc Sărbători Fericite!

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tâlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.” (Matei 1:23)

GENESIS MISSION AND OPERATION CHRISTMAS CHILD PROJECT

Operation Christmas Child colectează cutii pline cu daruri și le duce copiilor săraci din jurul lumii. Fiecare din aceste cutii cu daruri este o oportunitate pentru vestirea Evangheliei. În mâinile bisericilor locale, ele sunt o unealtă pentru evanghelizare, ucenicizare și multiplicare. Mulți dintre copiii care primesc aceste cutii sunt înrolați într-un program de ucenicizare care se numește Cea Mai Mare Călătorie. În cele 12 lecții, copiii învață cum să-L urmeze pe Isus și cum să spună și altora despre El. Fiecare dintre noi putem fi parte din acest efort mondial de a lărgi Împărăția lui Dumnezeu. Anul acesta, cu ajutorul Misiunii Genesis și prin generozitatea membrilor Bisericii Filadelfia, am adunat peste 200 de cutii cu daruri. Doresc să mulțumesc tuturor celor care au împachetat cutii și celor care au contribuit financiar la acest proiect. Vreau să mulțumesc și tuturor tinerilor care au rămas vineri seară după program și au ajutat la împachetarea cutiilor. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă răsplătească.

Project Manager Otilia Alexa

Dear Genesis Mission,

Thank you for your gift to Samaritan's Purse. We greatly appreciate your support as we work worldwide to provide physical and spiritual aid to suffering people in the Name of Jesus Christ. Your generosity will enable us to continue sharing the love of Christ and the hope of the Gospel. Thank you again, and may God bless you.

"Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ! According to his great mercy, he has caused us to be born again to a living hope through the resurrection of Jesus Christ from the dead" (1 Peter 1:3, ESV).

Franklin Graham, Samaritan's Purse

MESAJE PENTRU MISIUNEA GENESIS

REPUBLICA MOLDOVA

Pastor Doru Cârdei

LUI DUMNEZEU TOATĂ GLORIA,
OAMENILOR SĂI TOT RESPECTUL!

Pe parcursul istoriei de două milenii a creștinismului, Dumnezeu a lucrat împreună cu oameni devotați care au făcut o diferență în lume, printre cei care făceau parte din acea generație. Este evident faptul că Misiunea Genesis mobilizează români devotați (și nu numai), care fac o diferență la scară mondială, în această generație!

La acest sfârșit de an, îmi exprim recunoștința față de sponsorii care investesc

pentru salvarea și transformarea vieților oamenilor. Lăudat să fie Domnul pentru cei care slujesc pe câmpul de misiune, în cadrul Echipei de Conducere a Misiunii Genesis.

Respect și apreciere pentru munca depusă de Bordul de Redacție a revistei GENESIS. Informați, inspirați și mobilizați suntem mai competenți, mai eficienți și mai puternici! Am toată încrederea că Dumnezeu ne va da în Noul An noi oportunități care vor duce la noi victorii pentru gloria Sa și fericirea oamenilor! Doamne ajută!

ROMICĂ HUȚUȚUI

Episcop regional,

Uniunea Penticostală din Republica Moldova

Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care este acum necaz. După cum în vremurile trecute a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de dincolo de Iordan, Galileea neamurilor.

Isaia 9:1

Pentru ca omenirea să aibă șansa de a ieși de sub puterea întunericului, era nevoie de intervenția lui Dumnezeu. Era nevoie de cineva care să vină și să deschidă omenirii un nou drum, era nevoie să fie plătit un preț. Pentru acest motiv Domnul Isus Hristos a ales ca să ia un trup de om, să trăiască printre oameni pentru ca să poată ispăși vinovăția rasei umane.

Nașterea lui Isus a dat istoriei un nou început, dar frumusețea este că nu a rămas istorie, deoarece nașterea Lui produce noi începuturi în viața multor oameni în fiecare zi.

La fel ca cei din Galileea Neamurilor, care odinioară erau în întuneric și apăsare, dar venirea lui Isus le-a adus lumină, tot așa și noi, credincioșii din Republica Moldova, avem bucuria să fim luminați prin lucrarea Mântuitorului.

Acum când sărbătorim din nou Nașterea Domnului Isus Hristos, doresc să transmit un cuvânt de dragoste pentru toată comunitatea română, în special pentru cei din diaspora.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă răsplătească toată investiția voastră pe parcursul anilor în ogorul Împărăției Sale.

Mulțumim Misiunii Genesis pentru tot suportul și implicarea în lucrarea misionară în diferite părți ale lumii și, în mod special, în Moldova.

Cu dragoste din partea Uniunii Penticostale din Republica Moldova,
Romica Huțuțui
Episcop regional

ROMÂNIA

Pastor coord. Tomuța Simion

Către Misiunea GENESIS din Chicago

Dragi frați, întrucât ne apropiem cu pași repezi de sfârșit de an 2017 și Sărbătoarea Nașterii Domnului Isus Hristos, dorim să vă adresăm cele mai sincere urări de bine și să aveți parte de sărbători binecuvântate de Dumnezeu.

Anul 2017 a fost un an în care am beneficiat de binecuvântările lui Dumnezeu în mod deosebit, având în vedere modul în care

EL v-a folosit în sprijinul financiar și colaborarea deosebită pe care ați manifestat-o pentru Biserica BETANIA. Dorim să vă mulțumim și să vă asigurăm de sprijinul nostru în rugăciune, dorind ca anul 2018 să vă aducă multe împliniri și binecuvântări pentru slujirea pe care o aveți față de lucrarea lui Dumnezeu din România și în mod special pentru Biserica BETANIA.

Sărbători binecuvântate și la mulți ani!

IOSIF ȚON

Pastor și scriitor

Felicitări pentru bogăția și frumusețea revistei.

Cu mult drag,

Iosif Țon

GEORGE GĂVRUȘ

Agenția Penticostală de Misiune Externă

La începutul anului 2017, în cadrul unei întâlniri de planificare strategică, ne-am pus întrebarea: Cum arată succesul pentru misiunea noastră? Răspunsul la care am ajuns a fost: Mai multe biserici implicate, mai mulți misionari trimiși în mai multe popoare neevangelizate.

Ei bine, suntem pe calea cea bună. Dumnezeu ne-a ajutat și în acest an.

- + Noi biserici s-au alăturat misiunii. Misiunea externă devine tot mai mult o preocupare importantă a mișcării penticostale române.
- + Tineri chemați de Dumnezeu și-au părăsit țara pentru a merge în zone neevangelizate. Afganistan, Irak, Indonezia, Nepal, Mongolia, Bangladesh sunt țări unde am trimis proaspeți lucrători în acest an.

Nu e puțin lucru și este prin harul lui Dumnezeu, dar și prin efortul susținut al multor parteneri în rugăciune și în sprijin financiar.

De sărbătoarea nașterii Domnului să ne bucurăm alături de cei dragi de mântuirea ce-a venit în lume. Realizăm că prin parteneriatul nostru noi suflete se bucură pentru prima dată în acest an de nașterea Domnului.

Mulțumim Misiunii Genesis și tuturor celor ce o susțin.

Sărbători fericite!

PASTOR MIHAI DUMITRAȘCU

Biserica Creștină „Emanuel” din Galați

Dragii noștri frați și surori,

Acum, când sărbătoarea nașterii Domnului nostru Isus ne amintește de dragostea Tatălui revărsată spre noi, făcându-ne parte a familiei Lui, gândurile noastre, a celor de la Biserica Creștină „Emanuel” din Galați, se îndreaptă spre dumneavoastră cu aleasă prețuire.

Vă mulțumim pentru sprijinul acordat de-a lungul anilor lucrării Domnului din Galați și zona de Sud Est a României. Rugăciunile dumneavoastră, sprijinul financiar și încurajările primite au făcut ca granițele Împărăției lui Dumnezeu să se extindă și în această parte a țării. Apreciam foarte mult inima aplecată spre

misiune a fratelui Ușu Tomuța. Un neobosit slujitor al Evangheliei, dedicat și credincios lucrării încredințate.

Vă dorim un Crăciun în care să aveți parte din belșug de pacea și bucuria pe care o aduce Cel ce se naște în ieslea din Betleem. De asemenea ne rugăm să aveți parte în Noul An de călăuzirea Mântuitorului întrupat în lumea noastră.

Fiți binecuvântați!

Cu multă considerație în numele Bisericii „Emanuel”, Galați,

Pastor Mihai Dumitrașcu

ITP BUCUREȘTI

Pastor Victor Cîmpean

Cu mai bine de 2000 de ani, Hristos a coborât la noi pentru a ne apropia de Dumnezeu și chiar unii de alții. Pentru că aparținem acum aceluiași Trup (Biserica Lui), dorim să vă transmitem cu ocazia sărbătorilor de iarnă cele mai alese gânduri împreună cu mulțumirile din inimă pentru că ați fost și anul acesta alături de lucrarea lui Dumnezeu de la Institutul Teologic Penticostal din București.

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9:6)

Fiți întăriți de El!

Sărbători binecuvântate de Domnul!

Cu multă prețuire, Pastor Victor Cîmpean
Director de dezvoltare la ITPB

ISRAEL

Pastor Eugen Mitrea, Adunarea Sar Shalom, Ierusalim

Bordului Misiunii Genesis, suporterilor și tuturor celorlalți implicați:

Suntem profund și plăcut impresionați de felul în care Dumnezeu a binecuvântat Misiunea Genesis în ultimii ani, prin viziunea data de El și implementarea ei spre slava Celui ce ne-a poruncit să mergem în toata lumea...

Acum, la început de decembrie, vrem să vă urăm tuturor, din toata inima, SĂRBĂTORI FERICITE și un AN NOU 2018 în care să continuați cu aceeași râvnă lucrarea la care

Domnul Secerișului v-a chemat pe fiecare, semănând, udând și având toată încredințarea că El va cauza creșterea...

Multă, multă sănătate, prosperitate spirituală și o mai adâncă cunoaștere a Celui Veșnic!

În slujba Lui, împreună cu voi,
Pastor Eugen Mitrea și familia
Adunarea Sar Shalom, Ierusalim

I KNEW A MAN!

BISHOP BILLY RAYBURN

AUTOR: Rev. Ilie U. Tomuța DIRECTOR: Genesis Mission WEB: misiuneagenesis.org

HEBREWS 13:7 "REMEMBER...."

Man is like a book that talks about its author.

God created us and we are in His care every day until the end of our lives. He is watching over us, but at the same time, He has called us to be there for each other. He is calling us to be partners in serving others, which is the main calling of the church. The subject of serving others has become a central subject in our churches and it is part of a big concern regarding our calling as Christians.

The need for servants has increased and we are looking for people who can serve others according to their calling, people mentioned by the Apostle Paul in 2 Timothy 3:17 – *That the man of God may be complete, furnished completely unto every good work.*

This is the man that Billy Rayburn was, is and will be forever. He is a perfect example of God's servant for all Romanian churches from America and Canada. His steadiness in faith made him a strong believer, a trusted man that honored God in all circumstances. Apostle Paul talks about this kind of man in Hebrews 13:7, and mentions that we should follow his footsteps.

I had the privilege to meet and know Bishop Billy Rayburn as a man of God with a special mission in Romanian churches and community. His kindness, patience and love for others made easy it for all of us to love him; regardless of age, whether children, youth, adults or elders. He became a friend to all Romanian people.

Billy J. Rayburn was appointed officially as the Administrative Bishop of the Metro area of Chicago and the surrounding cities in the North-Eastern areas of the state of Illinois in 1978.

I met him in 1983 when I arrived in U.S.A and I stepped for the first time on American land. He had a tendered gaze of a man of God that attracted our Romanian people. Every meeting between Billy Rayburn and our community was successful and brought an abundance of blessings upon our churches. He never hesitated to spend time serving God and people, a quality that made him loved and appreciated. A servant with God's heart beating for Romanian congregations.

He will always be remembered and we will always be grateful for his service, faithfulness and generosity throughout so many years of consistent dedication.

May God bless you Brother Rayburn and reward you accordingly!!!

Rev. Ilie U. Tomuța

We are happy to present you a message written by Billy Rayburn regarding his experience Romanian churches and leaders:

In the year 1979 I met the Romanian Pentecostal Pastor, George Galis and a group of Romanian believers who were worshipping at a location in Chicago on Lawrence Avenue. The building was a former Jewish Temple purchased by Pastor George Galis and the Romanian believers.

Following in the steps of Brother Galis, were men of ability to lead, men such as Peter Lascau, Florin Cîmpean, John Tipei, Lazar Gog, Moses Gaode, Ilie Tomuța and many other worthy men of God.

Traveling across the United States, I continued to meet men such as Sam Isfan. My first meeting was with him in organizing the first Romanian Church of God in Florida. Later I was called to California to help him establish a Romanian Pentecostal Church in Sacramento.

Many churches, in my years of serving the Romanian community all across the United States and Canada were established. Growth and building Communities of Faith have continued and are being developed under the leadership of Bishop Tony P. Lane.

My observation of the Romanian Pentecostal movement in the Church of God has been very encouraging as I have seen the tremendous talent of the young Romanians especially. Also, the dedication and devotion to God throughout the community of believers as they build their congregations and buildings to come together for worship.

It has been a tremendous privilege and opportunity to serve in this area of Kingdom work, serving the Romanian Pentecostal Church of God.

Billy J Rayburn

CREȘTINI FĂRĂ BISERICĂ!

AUTOR: Rev. Ilie U. Tomuța, BA

DIRECTOR Genesis Mission

WEB: misiuneagenesis.org

Trăim într-o lume zbuciumată, într-o lume în care oamenii suferă și se zbat ca să poată depăși temerile zilnice. Ne întrebăm dacă mai există vreun loc în care să mai lăsăm din bagajele vieții? Căutam un loc din care să vedem lumea cu alți ochi, un loc cu o deplină siguranță. Trecem zilnic pe lângă acel loc fără să ne dăm seamă că acolo poate fi singura noastră speranță. Acel loc este „Biserica”.

„Ea (Biserica) este cel mai de preț dar pe care Dumnezeu l-a făcut lumii noastre prin Isus Hristos. El vrea să ne unim cu ea promițându-l solemn că o vom sluji cu prezența, sacrificiul, zelul, dărnicia, răbdarea și dragostea noastră. Ca să fim credincioși Domnului Isus Hristos, trebuie să fim credincioși Bisericii care-L reprezintă.”

Autor necunoscut

Avem tendința să întrebăm: Este Penticostală, Ortodoxă, Catolică, Baptistă, Creștini după Evanghelie, Luterană, Prezbiteriană etc.? Mesajul actual nu face aluzie la nici una din acestea, ci la Biserica ca instituție inițiată de Dumnezeu, în care intri numai dacă recunoști că ești total nevrednic.

În Biserica lui Isus Hristos, nimeni nu poate deveni membru datorită faptelor sale. Biserica este locul unde păcătoșii pot primi iertarea, locul unde cei deprimați, frustrați și dezorientați pot găsi dragoste, acceptare, ajutor, speranță și călăuzire în viața aceasta atât de vremelnică.

Vorbind despre Biserica, unii dintre noi avem păreri bune sau mai puțin bune, iar unii chiar rele. Asta însă nu va schimba nimic din ceea ce a inițiat Dumnezeu că ea să fie. Planeta pe care locuim devine tot mai ciudată pe zi ce trece. Tehnologia ne determină să galopăm tot mai puternic pentru a putea ține pasul cu tot ce se întâmplă în jurul nostru. Am ajuns să vorbim

cu aparatele care i-au înlocuit pe cei dragi. Deși suntem în aceeași casă, vorbim unul cu celălalt prin telefon. Am devenit obosiți de acest ritm stresant peste măsură în care parcă toate merg de-a-ndoaselea. Parcă nimic nu se mai potrivește cu ceea ce am știut sau aproape că nici cu ceea ce tânără generație a fost învățată în urmă cu câțiva ani.

Suntem în secolul XXI, care este caracterizat tot mai mult prin tot felul de ciudățenii. Telefon fără fir, aragaz fără flacără, mașină fără chei, alimente fără grăsimi, tineri fără serviciu, directori fără scrupul, relații fără fundament, femei fără frică, bărbați fără respect, copii fără tată, sentimente fără inimă, educație fără valoare, tineri fără bune maniere, creștini fără biserică...

Nu am intenția să aflu cărei denominațiuni aparții. Nu voi face greșea asta nici să-mi ceri. La o întâlnire ecumenică a femeilor, o tânără a fost întrebată cărei confesiunii îi aparține. Răspunsul a fost:

„Eu sunt penticostală, dar soțul meu este nondimensional.”

Am o întrebare mult mai personală pe care aș vrea să ți-o adresez. Ai o biserică la care ești membru? Sau o altă și mai personală ar fi: Dacă totuși aparții unei biserici, cum arată ea? Sau cum ar arăta, dacă ar fi formată din oamenii cărora tu le-ai vorbit despre Isus Hristos? Răspunsul pe care aș putea să-l primesc ar fi: Într-o lume atât de agitată, să mai fie oare timp pentru biserică? Chiar că nu mai avem timp nici de odihnă. Doar o meteahnă venită în trup ne mai obligă să ne „odihnim” puțin. Suntem extrem de obosiți. De obosiți ce suntem, nu mai putem dormi nici nopțile. Doar anumite somnifere ne mai ajută să moșăim câte puțin.

Citeam o întâmplare care m-a amuzat, dar cu bună semnificație. Un medic a intrat în salonul unde avea un bolnav foarte grav. Deschizând ușa, o vede pe asistentă scuturând din răspuner pe cel bolnav ce dormea dus. Mirat, doctorul o

întreabă: „Ce-i faci bietului bolnav?” Răspunsul asistentei a fost: „Încerc să-l trezesc ca să-și ia somniferul!”

Suntem obosiți fizic și cu siguranță că și spiritual. Aproape că nici somnul nu ne mai ajută să ne revenim. În calitate de creștini, călătorim cu trenul Evangheliei la vagonul de dormit și ni se pare totul normal. Ciudat însă că și în acest secol atât de aglomerat, Dumnezeu și-a pus ochii pe noi și ar vrea să stea de vorbă cu noi, și mai ales cu privire la Biserică sau despre Biserică. Vrea acest lucru pentru că El iubește Biserica și ne iubește pe noi. El știe că singurul loc sigur din univers este biserica care este păzită tot timpul de mâna Lui puternică. Biserica este locul despre care Mântuitorul a spus: „Porțile locuinței morților nu o vor birui...” Doamne, ce asigurare, ce loc sigur într-un univers ce stă gata să se sfărâme. În acest loc ne vrea El să fim. Oare ce alt loc mai sigur poate fi decât acesta: „BISERICA”? Dumnezeu ne urmărește fiecare zi din viața noastră cu gândul că într-o zi ne vom opri din fuga noastră ca să-l dăm timp să stea de vorbă cu noi. Cei mai mulți cedăm doar atunci când ne ajunge o boală, o neputință în care avem nevoie de intervenția Lui miraculoasă. Interesant este că și în aceste situații El ne ascultă. „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu mă vei proslăvi!” (Psalmul 50:15) El ne vindecă oferindu-ne un loc, adică Biserica unde putem găsi adăpostul necesar, locul în care El însuși se prezintă la noi, vorbindu-ne prin Cuvânt. S-ar putea ca scuzele noastre să ne facă să fim distanți față de Biserică sau chiar să o neglijăm.

Dacă într-adevăr ești creștin, ce anume s-a întâmplat că ai rămas fără biserică? Ești cumva sărac? La biserică nu ai nevoie de bilet de intrare. Ești bogat? Aceasta este binecuvântare. Venind la biserică poți mulțumi lui Dumnezeu. Plouă afară? Nu uită că la serviciu mergi și când plouă. Este foarte cald? Și acasă e foarte cald. Este frig? În biserică e o atmosferă prietenoasă și caldă. Nimeni nu te-a invitat? Asta e rău, dar nu uita că la cinematograful oamenilor merg și neinvitați. Ai copii mici? Ce zici dacă nu i-ai mai avea? Îmbrăcămintea ta este una modestă? Biserica nu e un loc pentru parada modei. Și poate că ultima motivație că nu ai Biserică este că ea nu este perfectă.

Când celebru predicator Charles Haddon Spurgeon a fost întrebat de o doamnă despre Biserica perfectă, el a răspuns: „Doamnă, eu încă nu am găsit-o. După știința mea, Biserica perfectă va fi doar în cer. Dar dacă dumneata ai găsit-o, nu sta acolo prea mult, pentru că s-ar putea să o strici.”

Când Isus Hristos a început Biserica Sa, pastorul (Isus) a fost executat, prezbiterul Bisericii (Petru) s-a lepădat, casierul (Iuda) s-a sinucis, unul din membrii comitetului (Toma) nu a mai mers la biserică, iar câțiva diaconi (Iacov, Ioan, Natanael) s-au dus la pescuit. Orga nu era încă inventată, femeile n-aveau dreptul fie implicate în lucrare, iar cel mai tânăr membru al bisericii (Ioan) trebuia să îngrijească de o femeie bătrână (Maria).

Dragul meu, dacă te uiți atent, biserica pe care tu ai părăsit-o precis că arată mai bine. Oare ce motive ai putea avea să stai departe de ea? Indiferent cine ai fi, tu ai nevoie de o biserică.

Dragul meu,

Tu ai o biserică la care mergi? Cum arată ea? Dacă ai veni la biserică, ai putea tu fi binecuvântat și ar putea fi și alții binecuvântați prin prezența ta.

Dacă ai aduce un suflet la Hristos, cu siguranță că biserica ar arata mai bine. Poate corul bisericii ar merge mai bine, poate orchestra ar merge mai bine, poate slujitorii ar fi mai mulți sau poate misionarii ar fi mai mulți. Dacă vei aduce un suflet la Hristos, în cer ar fi plus unul, iar în iad ar fi minus unul. Dacă fiecare creștin ar aduce un suflet la Hristos, cerul ar fi plin, iar iadul ar fi aproape gol. Invitația bisericii este pentru toți cei ce sunt străini, pentru cei ce sunt istoviți și caută odihnă, pentru cei suferă și au nevoie de alinare, pentru toți cei ce vor să audă vocea divină. Isus Hristos este conducătorul Bisericii. El va spune: „Fiți bineveniți!” Tu ai o biserică la care ești membru activ? Cum arată Ea? Biserica Philadelphia este locul unde eu slujesc cu bucurie de peste 30 de ani. Această biserică are o ușă deschisă pentru tine. Nu cumva ai fost și tu membru al acestei biserici? Știi că pe lista de rugăciuni a acestei biserici e și numele tău? Oare ce te poate face să stai singur, distant de acest loc numit Biserica Domnului Isus Hristos?

Ea poate purta un alt nume și tu știi bine numele ei, pentru că acolo, cândva, ai spus un „DA” lui Dumnezeu. E Sărbătoarea Crăciunului, când Dumnezeu a coborât printre noi că să ne întâlnească pe fiecare în parte. Venirea lui au sărbătorit-o îngerii, magii, păstorii. Poate ai rămas singurul care a uitat de acest mare privilegiu.

Fă o bucurie cerului prin întoarcerea ta acasă.

Biserica nu te-a uitat!

Te așteaptă!

Rev. Ilie U. Tomuța

Misiunea Genesis în insulele Caraibe

CĂCI AM FOST FLĂMÂND, ȘI MI-AȚI DAT DE MÂNCAT; MI-A FOST SETE, ȘI MI-AȚI DAT DE BĂUT; AM FOST STRĂIN, ȘI M-AȚI PRIMIT; AM FOST GOL, ȘI M-AȚI ÎMBRĂCAT; AM FOST BOLNAV, ȘI AȚI VENIT SĂ MĂ VEDEȚI; AM FOST ÎN TEMNIȚĂ, ȘI AȚI VENIT PE LA MINE.”
(MATEI 25:35-36)

Uneori avem tendința să scoatem în evidență bunătatea noastră comparându-ne cu alții.

„Cel care spune că este la fel de bun ca jumătate din cei din Biserică nu vrea de obicei să specifice care jumătate.” Nu asta însă vrea Dumnezeu de la noi. El ne creează zilnic oportunități prin care să fim ceea ce ne vrea în această lume atât de paradoxală. Ceea ce ni se cere nouă în calitate de creștini este să fim sensibili la vocea Duhului Sfânt atât cu privire la noi, cât și în relațiile cu alții.

Trăim într-o lume în care oamenii nu mai văd ce se întâmplă în jurul lor și nu mai aud strigătul disperat al celui în nevoie. De ce? Unul dintre răspunsuri este că oamenii se frământă cum să-și lărgească tot mai mult hambarele, de parca veșnicia ar fi legată de cât am adunat și nu de cât am dat.

Mass-media are menirea să ne pună în fața ochilor noștri tot ceea ce se întâmplă în lumea în care ne-a așezat Dumnezeu pentru o vreme anume. Noi creștinii suntem chemați în a fi buni ispravnici peste tot ceea ce ne dă Dumnezeu. Cine oare dintre noi nu a auzit despre nenorocirile care au venit peste cei din insulele Caraibe? A ajuns strigătul celor din insulele St. Martin, Dominica, Antigua, Barbuda, Tortola, Bahamas, St. Thomas și la urechea noastră? Suntem gata oare să fim alături de nevoile lor?

PENTRU CEI INTERESAȚI, PUTEȚI LUA LEGĂTURA CU NOI TELEFONIC SAU EMAIL:

TEL. (773) 575-8223

EMAIL: MISIUNEAGENESIS@GMAIL.COM

Iată câteva scurte informații, descrise de Bishop Constantin Lupancu, legate de situația dezastroasă a acelei zone.

Rev. Ilie U. Tomuța

După cum știm cu toții, în luna septembrie a acestui an insulele Caraibe au fost foarte afectate de uraganul Harvey și apoi Irma. Mulți când aud de insulele Caraibe se gândesc poate la locurile resorturi exotice pentru vacanțe, dar în urma uraganelor devastatoare, insulele St. Martin, Dominica, Antigua, Barbuda, Tortola, Bahamas, St. Thomas au fost transformate dintr-un mic loc al paradisiului într-un loc al dezastrului, unde bunurile oamenilor au fost măturate, distruse și împrăștiate pretutindeni, după cum se vede în pozele alăturate.

Uraganul Irma, pe 6 septembrie, a devastat 95 de procente din insula Barbuda, iar autoritățile guvernamentale au decis să mute toată populația din aceasta insulă pe insula Antigua, unde au mai rămas infrastructuri neafectate. Oamenii care au fost nevoiți să părăsească aceasta insulă sunt foarte descurajați și debusolați, fiindcă trăiesc acum în corturi pe insula Antigua, fără să aibă cele necesare vieții. Media internațională a ales să nu mai spună nimic de acești oameni care

sunt într-o situație descurajantă și deplorabilă.

Anul trecut, 2016, am vizitat insula Dominica, care a suferit un alt dezastru. În unele părți ale insulei s-a desfăcut pământul și casele din câteva sate au fost distruse, vieți omenești coborându-se în pământ în timp ce dormeau.

La un an după acel surprinzător dezastru, iată că o altă devastare a lovit insula Dominica anul acesta. Am fost contactat de diferiți oameni descurajați și acest lucru m-a determinat ca împreună cu o echipă să facem o misiune în aceste insule în perioada 24 noiembrie - 4 decembrie, pentru a ajuta și încuraja parte din acești oameni ce au nevoie disperată de înnoirea speranței în Dumnezeu, care este un ajutor ce nu lipsește niciodată în nevoi.

Mulțumim Misiunii Genesis, care a ales să se implice în acest proces de a ajuta pe cei în mare nevoie.

Rev. Constantin Lupancu
BlessedHope International Mission, Inc.
www.blessedhopemission.com

ISUS HRISTOS, UNICUL RĂSPUNS PENTRU GENERAȚIA CONTEMPORANĂ

AUTOR: Laurențiu Petrila, Drd

Suntem deja cu toții de acord că nicidecum nu au existat atâtea oferte și variante care să ne propună într-un mod aproape irezistibil contexte și activități de împlinire de neuitat ca răspuns la nevoia noastră lăuntrică.

Excentricul, dăunătorul și periculosul se legalizează în toată lumea occidentală și nu numai. Acest fapt trimite spre o aprobare tacită sau nu că nevoia de împlinire trebuie satisfăcută imediat, fără limite, fără repercusiuni și, mai ales, oricum, oriunde și cu oricine. Paradoxal însă, cu această mentalitate sau cu aceste realități și, să zicem chiar cu o ușoară îngăduință, cu aceste oportunități contemporane, depresia, anxietatea, drogurile, alcoolul și suicidul au luat prim-planul ziarelor și portalurilor de știri, devenind astfel problemele serioase pentru lumea dezvoltată. Cum se poate ca neîmplinirea și lipsa de sens să se instaleze mai ales acolo unde ai toate datele să ai într-o mână fericirea, iar în cealaltă – starea de bine și de împlinire? Întrebarea e pusă cu multă intenție în sensul acesta, deoarece crizele spirituale sau de sens apar cu precădere în zonele unde se trăiește cel mai bine. Tinerii prin excelență caută răspunsuri, indiferent de statutul lor social sau financiar. Răspunsul în ceea ce privește sensul vieții, utilitate, vocație, chemare, împlinire, semnificație și lista ar putea continua spre nesfârșit. Oare am fi considerați reducționiști dacă am spune rapid că răspunsul tuturor nevoilor, angoaselor și întrebărilor îl găsim în Hristos? Sigur că aceste probleme existențiale, și nu numai, nu pot fi tratate într-un singur articol, dar cel puțin pot deschide rute de reflecție profundă și analiză.

Prin adjectivul *unicul* din titlul nostru dorim să subliniem în mod suplimentar

exclusivismul împlinirii tânărului doar în relația cu Isus Hristos. Împlinirea hristică are un caracter eminemente exclusiv. Insist pe această idee tocmai datorită faptului că în generația noastră (adică tânără) dualismul în ceea ce privește spiritualitatea câștigă foarte mult teren, iar atunci când suntem în căutarea unui răspuns pentru suflet și principii, o altă maladie ne face curte: relativismul. În fața acestor două ispititoare curente care ne conving zilnic că Hristos nu e tocmai unicul răspuns trebuie să facem față cu mult sânge și efort susținut. Altfel pierdem fiind aproape de acord cu înfrângerea.

În Ioan 14:6 găsim una din foarte puținele declarații despre Sine ale Mântuitorului Hristos: *Isus a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.* La început de drum vrem adevărul, vrem să mergem pe cel mai bun traseu în împlinirea noastră și vrem viață bună. Hristos n-a spus că și El poate fi o variantă. N-a spus nici măcar că e în regulă să fie El soluția chiar și din când în când, lăsând cumva de la El. A trasat clar unicitatea pentru răspuns la oricare întrebare sau nedumerire a vieții. De conving ne vom convinge doar executând! (vezi Ioan 17:7)

Tânărul bogat din Scripturi a pus o întrebare de căpătâi: ce să fac pentru a avea viața veșnică? Vedem că tânărul acesta era un tânăr aparte, din rara categorie a celor de urmat – modele. Era atent și respecta cu grijă poruncile, dar cu toate acestea răspunsul în inima lui nu era doar Hristos, pentru că dacă era Hristos unicul răspuns nu ar fi avut nicio problemă să renunțe la alte lucruri care îi aduceau o anumită împlinire. Dimpotrivă, când i-au auzit urechile răspunsul dat de Mântuitor, acesta, spune Biblia, s-a întristat. Oare mai

avem lucruri la care ar trebui să renunțăm de dragul lui Hristos? Iar dacă avem astfel de lucruri, putem renunța la ele? Dacă putem, Hristos este unicul! Dar dacă nu putem, Hristos e doar un accesoriu cultural, religios și de statut social. Atât. Nimic mai mult.

Cu multă rezervă a spus tatăl îndrăcitului din Marcu 9: *Dar dacă poți face ceva, fie-ți milă de noi și ajută-ne.* De câte ori în nevoile noastre stringente i-am zis Domnului cu multă reținere să ne ajute? Faptul că uneori apelăm la Dumnezeu doar după ce ne epuizăm variantele înseamnă că nu facem nimic altceva decât să amânăm și să întârziem cunoașterea în profunzime a Celui ce are soluția și rezolvarea indiferent de problemă. Vrem să plăcem Domnului, dar fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu (Evrei 11:6).

În mijlocul acestei societăți pluraliste și relativiste din punct de vedere moral și implicit spiritual, trebuie să riscăm mai mult prin credință. Așa cum urcăm într-un tramvai convinși că nu va decola și nu vom face accident, cu aceeași convingere să ne aruncăm viața în mâna Lui. Să apelăm la vocea și călăuzirea Lui în alegerea căii pe care trebuie să mergem, a carierei, a partenerului de viață etc. Trebuie să apelăm mai mult ca oricând la Cuvântul Lui pentru a afla cu adevărat Adevărul. Acestea două, cumulate, duc fără niciun alt efort la viața aceea după care tânjim cu toții. De belșug, de pace și, mai ales, având speranța întâlnirii cu Domnul. ■

**SFÂNTUL AUGUSTIN SPUNEA:
NE-AI FĂCUT PENTRU TINE,
DOAMNE. ȘI NELINIȘTIT ESTE
SUFLUL MEU PÂNĂ NU-ȘI VA
AFLA ODIHNA ÎNTRU TINE.**

JESUS

ÎN MIJLOCUL ACESTEI SOCIETĂȚI
PLURALISTE ȘI RELATIVISTE DIN
PUNCT DE VEDERE MORAL ȘI IMPLICIT
SPIRITUAL, TREBUIE SĂ RISCĂM MAI
MULT PRIN CREDINȚĂ.

Merry Christmas & HAPPY NEW YEAR

Vă mulțumim că în 2017 ați
fost alături de noi.

Vă dorim sărbători fericite
în care Dumnezeu să vă
surprindă cu bunătatea Lui.

Adu-ți aminte în 2018 că toate
lucrurile sunt posibile celui
ce crede și că Dumnezeu
așteaptă să îndeplinim
misiunea la care El ne-a
chemat.